COMPANION TO

SOPHOCLES

METRICAL 🇺🇸
TRIMETERS **3.0**

ΑΙΑΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

TRANSCRIBED FROM

JEBB'S 1897 OCT EDITION.

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

LETTERS NOT UNDERLINED:
Jebb (OCT 1897) and Lloyd-Jones & Wilson (OCT 1990) agree.

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

	PDF PAGES	PAGES W/ TEXT	PAGES W/ 100 LL	METRICAL TRIMETERS
AESCH.	56	52	31	4,294
SOPH.	88	86	62	7,567
EUR.	214	211	143	18,118
TOTAL	358	349	236	29,979

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

Notes

Notes

ὅτωι δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμηι φίλα,
Soph. κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.|
Aἴας μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφωι
φράζου τὸν ἄνδρα χὤ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.|
τίς δ' ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;|
Μενέλαος, ὧι δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.|
ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.
οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.|
τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;|
δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.|
οὔκουν ἂν εἴποις, ἥντιν' αἰτίαν προθείς;|
ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῶι ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δορί·
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
✦ ἡμεῖς μὲν ἂν τῆιδ', ἣν ὅδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προὐκείμεθ' αἰσχίστωι μόρωι,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
L1[O] τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφωι,
𝔸 ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρηις μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέληις,
χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκοι δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσηι μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ὧι πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο·
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῆι,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνωι ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα
οὐκ ἀντιτείσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν

S1

KEY:
- 🎶 within song
- spoken by messenger
- † crux †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

Letters not underlined:
Jebb (OCT 1897) and
Lloyd-Jones & Wilson
(OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
445-440?	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S1

SOPHOCLES

ΑΙΑΣ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**	776-898	**501-600**
101-329	**101-200**	899-1037	**601-700**
330-499	**201-300**	1038-1137	**701-800**
500-648	**301-400**	1138-1280	**801-900**
649-775	**401-500**	1281-1380	**901-1000**
		1381-1401	**1001-1021**

4L 𝔸 1-1087 **2L** 𝔹 1088-1401

PRINT TWO-SIDED: **3 to 14**

Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδηις
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθηις.|
ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ἦις ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῶι σακεσφόρωι.
κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
✦ νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ 'θελοντὴς τῶιδ' ὑπεζύγην πόνωι.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
L1[I] λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας
𝔸 ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνωι πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντωι ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῆι κυβερνῶμαι χερί.|
ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῆι σῆι πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίαι.|
ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;|
ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.|
καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ᾖξεν χέρα;|
χόλωι βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.|
τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;|
δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνωι.|
ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;|
κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.|
ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;|
Soph. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.|
Αἴας ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;|
καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.|
50 καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;|

δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσηι;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.|
καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν
ἐφίεθ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.|
ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην
μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἴχει θανών.
ἁγὼ κλυὼν δύστηνος ἐκποδὼν μὲν ὢν
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι. **1001**
ἴθ', ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν. **1003**
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις.
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ; **1007**
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἰσὼς **1009**
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτωι πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον, L1[I]
τὸν δειλίαι προδόντα καὶ κακανδρίαι 𝔸
σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήραι βαρύς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίαι δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτ' ἄφαντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνωι
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μέν, ὧι δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη παρά,
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμωι πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος Soph.
κἀκεῖνον Ἅιδης, δημιουργὸς ἄγριος; Αἴας
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς· 1037 700

899 ♫ κεῖται, κρυφαίωι φασγάνωι περιπτυχής.|
Soph. 904 ♫ ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.|
Αἴας ♫ τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος;|
♫ αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ· δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ
♫ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.|
909 ♫ ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἱμάχθης,|
915 οὔτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῶιδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;
ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίη, μόλοι
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν οἵως ἔχεις,
924 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.|
938 ♫ χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.|
940 ♫ οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι,
♫ τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.|
942 ♫ σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.|
944 ✦ ♫ οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
945 ♫ χωροῦμεν, οἷοι νῶιν ἐφεστᾶσι σκοποί.|
950 ♫ οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῆιδε μὴ θεῶν μέτα.|
♫ ἄγαν ὑπερβριθές γε τἄχθος ἤνυσαν.|
♫ τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
L2[O] 954 ♫ Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.|
𝔸 961 οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείαι δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάληι.
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,
αὐτῶι δὲ τερπνός· ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὑτῶι, θάνατον ὅνπερ ἤθελεν.
τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶιεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ
973 λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.|
975 σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.|
ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
ἆρ' ἠμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;|
ὄλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.|
ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.|
ὡς ὧδ' ἐχόντων| ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.|
πάρα στενάζειν.| ὦ περισπερχὲς πάθος.|
ἄγαν γε, Τεῦκρε.| φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωιάδος;|
650 μόνος παρὰ σκηναῖσιν.| οὐχ ὅσον τάχος

3 (2C) ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς, Soph.
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε Αἴας
λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλωι ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆις.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω τὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.|
τί δρᾶις, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.|
οὐ σῖγ' ἀνέξηι μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ;|
μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.| L2[O]
τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;| 𝔸
ἐχθρός γε τῶιδε τἀνδρὶ καὶ τανῦν ἔτι.|
οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;|
ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.|
μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;|
φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνωι.|
ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδηι πέλας.|
πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾶι;|
ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.|
γένοιτο μένταν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.|
σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.|
μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.|
ὦ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.|
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;|
ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.|
καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶι;|
κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.|
ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤιχμασας χέρα;|
ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.|
τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.|
θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.| 100

εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; ἦ πέφευγέ σε;|
ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;|
ἔγωγ'· Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.|
ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.|
πρὶν ἂν τί δράσηις ἢ τί κερδάνηις πλέον;|
πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης.|
τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;|
μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνηι.|
μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσηι.|
χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τείσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην.|
σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοὶ τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς.|
χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῦτο σοὶ δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.|
ὁρᾶις, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος,
ἢ δρᾶν ἀμείνων ηὑρέθη τὰ καίρια;|
◆ ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτηι συγκατέζευκται κακῆι,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν.
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
L2[I] εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.|
𝔸 τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπηις αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρηι μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
133 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.|
263 ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.|
πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις,
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;|
τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.|
ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.|
πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.|
ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῆι νόσωι,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπηι πᾶς ἐλήλαται κακῆι
Soph. ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
Αἴας ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;|
ξύμφημι δή σοι, καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
279 πληγή τις ἥκει. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος

Τεύκρωι φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσηι
πεπτῶτα τῶιδε περὶ νεορράντωι ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω· καλῶ δ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάιστωι καὶ ταχεῖ πηδήματι,
πλευρὰν διαρρήξαντα τῶιδε φασγάνωι.
καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους
ἀεί θ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ
[αὐτοσφαγὴ πίπτοντα· τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο].
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε, πατρῴιαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδηις, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῆι τε δυστήνωι τροφῶι.
ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύηι φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσηι πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην, L2[I]
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί. 𝔸
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών.
σὲ δ' ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω
πανύστατον δὴ κοὔποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον,
κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ·
τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.| 865
♫ κοὐδεὶς ἐπισπᾶται με συμμαθεῖν τόπος.| 869
♫ ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν. 872
♫ πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν. 874
♫ πόνου γε πλῆθος κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον.| 876
♫ ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
♫ κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς. 878
♫ τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;| 892
♫ τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ 894 Soph.
♫ Τέκμησσαν, οἴκτωι τῶιδε συγκεκραμένην.| Αἴας
♫ οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.| 896
♫ Αἴας ὅδ' ἡμὶν ἀρτίως νεοσφαγὴς 898

Soph. Aἴας

τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆιδε θἠμέραι, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῶι σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας
πέμπει μέ σοι φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.|
ὦ δαΐα Τέκμησσα, δυσμόρων γένος,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ.
ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶι τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.|
τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;|
τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ.|
οἴμοι, τί φής, ἄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;|
οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.|
καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φής.|
ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
✦ σκηνῆς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.|
ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῶι λέγει τάδε;|
798 πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον|
800 οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;|
τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
L3[O] τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῶι θάνατον ἢ βίον φέρει.|
𝔸 οἳ 'γώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἱδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω.
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή.
σώιζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδηι θανεῖν.|
χωρεῖν ἑτοῖμος, κοὐ λόγωι δείξω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.|
ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ἧι τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἴ τωι καὶ λογίζεσθαι σχολή,
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος, ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὁρᾶν·
πέπηγε δ' ἐν γῆι πολεμίαι τῆι Τρωιάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνηι νεηκονής·
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
εὐνούστατον τῶιδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν

μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;|
ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.|
τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.|
ἅπαν μαθήσει τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶις,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾶις πεῖραν οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πάς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας·
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἠικίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δ' ἀπάιξας διὰ θυρῶν σκιᾶι τινὶ
λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτείσαιτ' ἰών.
κἄπειτ' ἐπάιξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν L3[O]
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνωι καθίσταται. 𝔸
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα 'θώϋξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῶι πράγματος κυροῖ ποτέ.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοὐξειργασμένον
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν·
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾶιδε κείμενος κακῆι τύχηι
ἄσιτος ἀνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σίδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών.
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κὠδύρεται.
ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.

φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.|
Τέκμησσεα, δεινά, παῖ Τελεύταντος, λέγεις,
332 ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.|
334 τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
335 Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν;|
337 ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
338 νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.|
340 ὤμοι τάλαιν'. Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.|
Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λεηλατήσει χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.|
ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε·
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.|
ἰδού, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
347 τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.|
354 οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
355 δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.|
362 εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶι διδοὺς
363 ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.|
368 μή, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε.|
369 ✦ οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;|
371 ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.|
377 τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
378 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.|
392 ὅταν κατεύχηι ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
L3[I] 393 εὔχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;|
𝔸 410 ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
411 φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.|
428 οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.|
αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῶι φρένας
Soph. ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
Αἴας κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
250 449 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.

ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς τ' οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.
ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῆι λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.|
οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.| 736
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν 738
πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.|
τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;|
τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρεῖναι, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχηι.|
ἀλλ' οἴχεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆι χόλου.|
ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.|
ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;|
τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα
εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως L3[I]
θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε παντοίαι τέχνηι 𝔸
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,
εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾶι γὰρ αὐτὸν τῆιδε θἠμέραι μόνηι
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῆι.
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος ηὑρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δορὶ
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῶι δ' ἀεὶ κρατεῖν.
ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο·
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
ηὔδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν, Soph.
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος· Αἴας
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 500

Soph.
Αἴας

χὠ δεινὸς ὅρκος χαὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῆι σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω,
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σῳζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.
τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μήν;
✦ καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπωι θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος
τῆι λευκοπώλωι φέγγος ἡμέραι φλέγειν·
L4[O] δεινῶν δ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
A στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἔγωγ'· ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι,
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾶι κέαρ.
ὑμεῖς θ', ἑταῖροι, ταὐτὰ τῆιδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρωι τ', ἢν μόληι, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα·
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·
ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.|

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλωι
μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ' ὀνείδεσιν

Soph.
Αἴας

νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς.
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας
μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις
καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει L4[O]
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; A
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον.|
οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.|
ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτωι Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῆι μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἧι συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσηις βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινι.
ἧι γὰρ θάνηις σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆις,
ταύτηι νόμιζε κἀμὲ τῆι τόθ' ἡμέραι
βίαι ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο
ξὺν παιδὶ τῶι σῶι δουλίαν ἕξειν τροφήν.

8 (7C)

καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾶι,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῶι σῶι γένει.
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῶι
γήραι προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνωι τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνηις, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤιστωσας δορί,
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώιζομαι.
ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν· ἀνδρί τοι χρεὼν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.|
L4[I] 𝔸 Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ
θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.|
καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾶι τελεῖν.|
ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.|
κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.|
καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.|
ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;|
μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.|
πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.|
ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι.|
ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.|
τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;|
δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.|
καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.|
τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;|
ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.|
ἕρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένωι λόγων;|
καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.|
αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὔ
νεοσφαγῆ που τόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
ἐν τῶι φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν,]
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθηις.
ὅταν δ' ἵκηι πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆιδε χαρμονήν.
οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσηι
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα κεἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνωι τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐριβοίαι λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
[μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ].
καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, L4[I] 𝔸
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.
πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπωιδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.|
δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.|
ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;|
μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.|
οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένηι.|
ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;|
εὔφημα φώνει.| τοῖς ἀκούουσιν λέγε.|
σὺ δ' οὐχὶ πείσει;| πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.|
ταρβῶ γάρ, ὦναξ.| οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;|
πρὸς θεῶν, μαλάσσου.| μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.|
ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται

αἴθων ὑβριστής, νῦν δ’ ἐγὼ μέγ’ αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.|
Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ’ αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένηι.|
οὐκ ἄν ποτ’, ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ’ ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ’ ἁμαρτάνει,
ὅθ’ οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ’ ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ’, εἴπ’ ἀπ’ ἀρχῆς αὖθις, ἦ σὺ φῂς ἄγειν
τόνδ’ ἄνδρ’ Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν
ἔξεστ’ ἀνάσσειν ὧν ὅδ’ ἤγαγ’ οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ’ ἔσθ’ ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ’ ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὥστ’ Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.
ἀλλ’ ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμν’ ἔπη
κόλαζ’ ἐκείνους· τόνδε δ’, εἴτε μὴ σὺ φῂς
εἴθ’ ἅτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.
οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ’ ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέωι,
ἀλλ’ οὕνεχ’ ὅρκων οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
σοῦ δ’ οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε· τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ἕως ἂν ἦις οἷός περ εἶ.|
οὐδ’ αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ’ ἦι, δάκνει.|
ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.|
οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.|
μέγ’ ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ’ εἰ λάβοις.|
κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ’ ὡπλισμένωι.|
ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.|
ξὺν τῶι δικαίωι γὰρ μέγ’ ἔξεστιν φρονεῖν.|
δίκαια γὰρ τόνδ’ εὐτυχεῖν κτείναντά με;|
κτείναντα; δεινόν γ’ εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.|
θεὸς γὰρ ἐκσώιζει με, τῶιδε δ’ οἴχομαι.|
μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.|
ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;|
εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾶις θάπτειν παρών.|
τούς γ’ αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.|
ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;|
μισοῦντ’ ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ’ ἠπίστασο.|
κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ηὑρέθης.|
ἐν τοῖς δικασταῖς κοὐκ ἐμοί, τόδ’ ἐσφάλη.|
πόλλ’ ἂν καλῶς λάθραι σὺ κλέψειας κακά.|

L1[O] 𝔹

EXCLUDED [AND AWARE OF EXCLUSIONS]:

799 <τὴν> ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
1008 ἦ πού <με> Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ’ ἅμα,

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεται τινί.|
οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.|
ἕν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.|
ἀλλ' ἀντακούσηι τοῦτον ὡς τεθάψεται.|
ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσηι θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ὧι φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν ηὗρες, ἡνίκ' ἐν κακῶι
χειμῶνος εἴχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφεὶς
πατεῖν παρεῖχε τῶι θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.|
ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κἆιτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ
ὀργήν θ' ὁμοῖος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ὤνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
✦ οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἠνιξάμην;|
ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, ὧι βιάζεσθαι πάρα.|
ἄφερπέ νυν· κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
1162 ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.|
L1[I] 1168 καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι L1[I]
𝔹 πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή, 𝔹
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτον,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίαι σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω
1184 τάφου μεληθεὶς τῶιδε, κἂν μηδεὶς ἐᾶι.|
1223 καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον·
δῆλος δέ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.|
σέ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω·
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὑψήλ' ἐφώνεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις,

Soph. Αἴας

ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτωι γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρὼν
θανόντι τῶιδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα,
ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐάν,
μὴ τῶι θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.|
ἀλλ' ἤθελον μέν· εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.|

ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῄς, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
ποῖ βάντος ἢ ποῦ στάντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδ' ἡσσημένοις
εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλωι κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκηι νικῶντας ἐξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
ὃς τἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.|
εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷιν ἔχω λῷον φράσαι.|
φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορί·
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλῃμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῆι δορός,
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,

Soph.
Αἴας
L2[O]
𝔹

ὃν οὐδαμοῦ φής, οὗ σὺ μή, βῆναι ποδί;
ἆρ’ ὑμὶν οὗτος ταῦτ’ ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ’ αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου,
λαχών τε κἀκέλευστος, ἦλθ’ ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθείς,
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ’ ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν;
ὅδ’ ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ’ ἐγὼ παρών,
ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ’ αὐτὰ καὶ θροεῖς;
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ’, ὃς σ’ ἔσπειρε, δυσσεβέστατον
προθέντ’ ἀδελφῶι δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ’ ἧι
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ’ ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν τοιῶιδ’ ὀνειδίζεις σποράν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ’ ἀριστεύσας ἐμὴν
✦ ἴσχει ξύνευνον μητέρ’, ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δώρημ’ ἐκείνωι ”δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ’ ὧδ’ ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,

οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ’ ἐν πόνοισι κειμένους

ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ’ ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νυν τόδ’ ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ’ ὑπερπονουμένωι
θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικός, ἢ σοῦ τοῦ γ’ ὁμαίμονος λέγω;
πρὸς ταῦθ’ ὅρα μὴ τοὐμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ ’ν ἐμοὶ θρασύς.|
ἄναξ ’Οδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ’ ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων ἀλλὰ συλλύσων πάρει.|
τί δ’ ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἠισθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῶιδ’ ἐπ’ ἀλκίμωι νεκρῶι.|
οὐ γὰρ κλυόντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους,
ἄναξ ’Οδυσσεῦ, τοῦδ’ ὑπ’ ἀνδρὸς ἀρτίως;|
ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλυόντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.|
ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.|
τί γάρ σ’ ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;|
οὔ φησ’ ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς

ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.|
ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλωι
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;|
εἴπ’. ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ’ ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.|
ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆις ἄθαπτον ὧδ’ ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ’ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ’ οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ ’κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων·
ἀλλ’ αὐτὸν ἔμπας ὄντ’ ἐγὼ τοιόνδ’ ἐμοὶ
οὐκ ἀντατιμάσαιμ’ ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἕν’ ἄνδρ’ ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ’ οὐκ ἂν ἐνδίκως γ’ ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν· ἄνδρα δ’ οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ’ ἐὰν μισῶν κυρῆς.|
σὺ ταῦτ’, ’Οδυσσεῦ, τοῦδ’ ὑπερμαχεῖς ἐμοί;|
ἔγωγ’· ἐμίσουν δ’, ἡνίκ’ ἦν μισεῖν καλόν.|
οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;|
μὴ χαῖρ’, Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.|
τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάιδιον.|
ἀλλ’ εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.|
παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.|
μέμνησ’ ὁποίωι φωτὶ τὴν χάριν δίδως.|
ὅδ’ ἐχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ’ ἦν.|
τί ποτε ποήσεις; ἐχθρὸν ὧδ’ αἰδεῖ νέκυν;|
νικᾶι γὰρ ἁρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.|
τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.|
ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.|
τοιούσδ’ ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;|
σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.|
ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῆιδε θἠμέραι φανεῖς.|
ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.|
ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;|
ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ’ ἵξομαι.|
ἦ πάνθ’ ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῶι πονεῖ.|
τῶι γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ’μαυτῶι πονεῖν;|
σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.|
ὡς ἂν ποήσηις, πανταχῆι χρηστός γ’ ἔσει.|
ἀλλ’ εὖ γε μέντοι τοῦτ’ ἐπίστασ’, ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ’ ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν·
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ’ ὢν ἔμοιγ’ ὅμως
ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ’ ἃ χρῆις.|
ὅστις σ’, ’Οδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμηι σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ’ ἀνήρ.|
καὶ νῦν γε Τεύκρωι τἀπὸ τοῦδ’ ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ’ ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ’ εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.|

χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι 13
Soph. μέσωι κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
Ἀντιγ. καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀγείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνωι μακρῶι,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψηι λέχος·
✦ οὕτω δὲ χαὔτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾶι νέκυν,
γόοισιν ἐξώιμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην·
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο,
ἅμ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον· ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
L1[O] ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.|
𝔸 σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα,
φής, ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;|
καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.|
σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἧι θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως, 1
ἤιδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;|
ἤιδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.|
καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;|
οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὠιόμην τὰ σὰ 3
κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν _ ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῆι ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήιδη, τί δ' οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγώ, κακοῖς
350 ζῆι, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; 15

S2

KEY: 🎶 within song
spoken by messenger
† **crux** †
| end of series of lines by same speaker
✦ row of last line

Letters not underlined:
Jebb (OCT 1897) and
Lloyd-Jones & Wilson
(OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
~ 441 BCE	?	?	?

Soph. Antigone continues tale
from where **Aesch.** Septem ends.

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S2

SOPHOCLES

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

METRICAL
TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-162	**1-100**	669-768	**501-600**
163-262	**101-200**	769-1029	**601-700**
263-414	**201-300**	1030-1169	**701-800**
415-514	**301-400**	1170-1293	**801-900**
515-668	**401-500**	1295-1338	**901-912**

2L 𝔸 1-464
1L 𝔹 465-718
2L ℂ 719-1338

PRINT
TWO-SIDED:
15 to **24**

Ὦ ΚΟΙΝΟΝ αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῶιν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' †ἄτης ἄτερ†
οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμωι πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;|
ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
◆ οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾶι θανόντοιν ἡμέραι διπλῆι χερί·
ἐπεὶ δὲ φρουδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῆι νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.|
ἤιδη καλῶς, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.|
τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.|
οὐ γὰρ τάφου νῶιν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι,†σὺν δίκης
χρήσει† δικαίαι καὶ νόμου, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς·
L1[I] τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
A ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφωι καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κἀμοί, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾶι,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.|
τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα προσθείμην πλέον;|
εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσηι σκόπει.|
ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;|
εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆιδε κουφιεῖς χερί.|
ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;|
τὸν γοῦν ἐμόν, καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι.|
Soph. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;|
Ἀντιγ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶι τῶν ἐμῶν ≤μ'≥ εἴργειν μέτα.|
οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
50 ὡς νῶιν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο,

14 (9C) ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.|
εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;|
οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;|
ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῆι ψυχῆι δάκνει;|
τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;|
ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶι τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.|
οἴμ' ὡς λάλημα, δῆλον, ἐκπεφυκὸς εἶ.|
οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.|
καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρωι γε τὴν ψυχὴν προδούς.|
ἦ δεινόν, ὧι δοκεῖ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν.|
κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.|
ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
ληφθῆι τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.| 331
ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοὔργον ἡ 'ξειργασμένη· 384
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;|
ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾶι.|
τί δ' ἔστι; ποίαι ξύμμετρος προὔβην τύχηι;|
ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῆι ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ, L1[I]
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε. A
ἀλλ' ἡ γὰρ εὐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῆι,
ἥκω, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθηιρέθη τάφον
2 (1C) κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.|
ἄγεις δὲ τήνδε τῶι τρόπωι πόθεν λαβών;|
αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.|
3 ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;|
ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;|
καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ἡιρέθη;|
τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι, Soph.
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάληι πεφευγότες, Ἀντιγ.
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
16 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου. 414 300

Soph. Ἀντιγ.

κοὐδεὶς ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε μὴ εἰδέναι.
ἦμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τωι ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένωι.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβωι προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο κοὐχὶ κρυπτέον.
◆ καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.|
ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ', ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.|
παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων,
μὴ 'φευρεθῆις ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων, καὶ νόμους διασκεδῶν;
L2[O] ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶις θεούς;
𝔸 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῆι, κάρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῶι
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·
πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνωι ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
312 οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.

Soph. Ἀντιγ.

15 (10C) πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶι χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσωι κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίαι
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.|
οὔτ' ἂν κελεύσαιμ', οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρώιης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁποία σοι δοκεῖ· κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω· καλόν μοι τοῦτο ποιούσηι θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ' εἰ δοκεῖ L2[O]
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.| 𝔸
ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίαι πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.|
σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι'· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῶι φιλτάτωι πορεύσομαι.|
3 (2C) οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.|
μὴ 'μοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.|
ἀλλ' οὖν προμηνύσηις γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον, κρυφῆι δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὔτως ἐγώ.|
οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξηις τάδε.|
θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.|
4 ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.|
εἰ καὶ δυνήσηι γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶις.|
οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.|
ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα.|
εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρῆι μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῶι θανόντι προσκείσηι δίκηι.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.|
ἀλλ' εἰ δοκεῖ τοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχηι, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.| 99
17 ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ 162

πολλῶι σάλωι σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν· 16 (11C)
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἱκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
{…} κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
◆ γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῆι.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
L2[I] θείμην ἐμαυτῶι, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
𝔸 ἥδ' ἐστὶν ἡ σώιζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν·
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μέν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν 4 (3C)
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί,
τάφωι τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος 5
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῆιδ' ἐκκεκήρυκται τάφωι
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
τιμῆι προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
Soph. ἀλλ' ὅστις εὔνους τῆιδε τῆι πόλει, θανὼν
Ἀντιγ. καὶ ζῶν ὁμοίως ἔκ γ' ἐμοῦ τιμήσεται.|
σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῆιδε δύσνουν κἀς τὸν εὐμενῆ πόλει·

νόμωι δὲ χρῆσθαι παντί πού γ' ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χὡπόσοι ζῶμεν πέρι.|
ὡς ἂν σκοποὶ νυν ἦτε τῶν εἰρημένων.|
νεωτέρωι τωι τοῦτο βαστάζειν πρόθες.|
ἀλλ' εἴσ' ἑτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.|
τί δῆτ' ἂν ἄλλ' ἐκ τοῦδ' ἐπεντέλλοις ἔτι;|
τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.|
οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾶι.|
καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.|
ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω, κοῦφον ἐξάρας πόδα·
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
"τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεἰ τάδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;"
τοιαῦθ' ἑλίσσων ἤνυτον σχολῆι βραδύς,
χοὔτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί· κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.|
τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;|
φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ· τὸ γὰρ **L2[I]**
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν, 𝔸
οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.|
εὖ γε στοχάζει κἀποφάργνυσαι κύκλωι
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.|
τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.|
οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;|
καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.|
τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;|
οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆιδος ἦν
πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος, ἀρρὼξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ,
λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὣς ἐπῆν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί, **Soph.**
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· κἂν ἐγίγνετο **Ἀντιγ.**
πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος,

Soph. Ἀντιγ.

καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ᾽ ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορός τ᾽ ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ᾽ ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν· ἥδε συμμάχου δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ᾽ ὀρθουμένων
σώιζει τὰ πολλὰ σώμαθ᾽ ἡ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ᾽ ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
✦ κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ᾽ ἄν.|
ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῶι χρόνωι κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.|
πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ᾽ ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον,
ἐγὼ δ᾽ ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
οὔτ᾽ ἂν δυναίμην μήτ᾽ ἐπισταίμην λέγειν·
[γένοιτο μέντἂν χἀτέραι καλῶς ἔχον.]
σοῦ δ᾽ οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ τὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότηι
λόγοις τοιούτοις οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ᾽ ἀκούειν ἔσθ᾽ ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ᾽ ὀδύρεται πόλις,
L1[O] πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
𝔹 κάκιστ᾽ ἀπ᾽ ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ᾽ ἄθαπτον μήθ᾽ ὑπ᾽ ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ᾽ ὀλέσθαι μήθ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ᾽ ἐρεμνὴ σῖγ᾽ ὑπέρχεται φάτις.
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῶι φόρει,
ὡς φὴς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ᾽ ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
ἀλλ᾽ ἄνδρα, κεἴ τις ἦι σοφός, τὸ μανθάνειν
πόλλ᾽ αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
ὁρᾶις παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώιζεται,
τὰ δ᾽ ἀντιτείνοντ᾽ αὐτόπρεμν᾽ ἀπόλλυται.
αὔτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ᾽ εἶκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδου.

17 (12C)

οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ᾽ οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ᾽ ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ᾽ ἄθαπτον < > ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ᾽ οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ᾽ εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρωι μωρίαν ὀφλισκάνω.|
δῆλον· τὸ γέννημ᾽ ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ᾽ οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.|
ἀλλ᾽ ἴσθι τοι τὰ σκλήρ᾽ ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ᾽ ἂν εἰσίδοις·
σμικρῶι χαλινῶι δ᾽ οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ᾽ ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ᾽ ὑβρίζειν μὲν τότ᾽ ἐξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ᾽, ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ᾽ ἀνήρ,
εἰ ταῦτ᾽ ἀνατεὶ τῆιδε κείσεται κράτη.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀδελφῆς εἴθ᾽ ὁμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου. L1[O]
καί νιν καλεῖτ᾽· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως 𝔹
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ᾽ ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δ᾽ ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡιρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότωι τεχνωμένων.
μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις
5 (4C) ἁλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέληι.|
θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ᾽ ἑλών;|
ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ᾽ ἔχων ἅπαντ᾽ ἔχω.|
τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ᾽ ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ᾽ ἀφανδάνοντ᾽ ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ᾽ ἂν εὐκλεέστερον
6 κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφωι
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιμ᾽ ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήιοι φόβος.
ἀλλ᾽ ἡ τυραννὶς πολλά τ᾽ ἄλλ᾽ εὐδαιμονεῖ,
κἄξεστιν αὐτῆι δρᾶν λέγειν θ᾽ ἃ βούλεται.|
σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾶις.|
ὁρῶσι χοὖτοι· σοὶ δ᾽ ὑπίλλουσιν στόμα.|
σὺ δ᾽ οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;|
οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.|
οὔκουν ὅμαιμος χὠ καταντίον θανών;|
ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.|
πῶς δῆτ᾽ ἐκείνωι δυσσεβῆ τιμᾶις χάριν;|

οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.|
εἴ τοί σφε τιμᾶις ἐξ ἴσου τῶι δυσσεβεῖ.|
οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.|
πορθῶν δὲ τήνδε γῆν. ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.|
ὅμως ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.|
ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῶι κακῶι λαχεῖν ἴσους.|
τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε;|
οὔτοι ποθ' οὑχθρός, οὐδ' ὅταν θάνηι, φίλος.|
οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.|
κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.|
531 ◆ σὺ δ', ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ 'ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι;|
δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμορροθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.|
ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.|
ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.|
ὧν τοὔργον Ἅιδης χοἰ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.|
μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσηις τὸ μὴ οὐ
L1[I] θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.|
𝔹 μή μοι θάνηις σὺ κοινά, μηδ' ἃ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήισκουσ' ἐγώ.|
καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένηι φίλος;|
Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.|
τί ταῦτ' ἀνιᾶις μ', οὐδὲν ὠφελουμένη;|
ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γελῶ γ', ἐν σοὶ γελῶ.|
τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;|
σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.|
οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;|
σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.|
ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.|
καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.|
καὶ μὴν ἴση νῶιν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία.|
θάρσει. σὺ μὲν ζῆις, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.|
τὼ παῖδέ φημι τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.|
οὐ γάρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλάστηι μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.|
σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.|
Soph. τί γὰρ μόνηι μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;|
Ἀντιγ. ἀλλ' ἥδε μέντοι—μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.|
ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;|
569 ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.|

18 (13C) οὐχ ὥς γ' ἐκείνωι τῆιδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα.|
κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.|
ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.|
ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.|
ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;|
Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἐμοί.|
δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.|
καὶ σοί γε κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένας.
φεύγουσι γάρ τοι χοἰ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.| **581**
τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον. **631**
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλυὼν
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆι δρῶντες φίλοι;|
πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ με γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.|
οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρώιας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι.
τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί. **L1[I]**
ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα, 𝔹
τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὑτῶι πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νύν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάληις, εἰδὼς ὅτι
6 (5C) ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεὶ δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
7 ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν·
ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. **Soph.**
[ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν **Ἀντιγ.**
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία.]
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ 668

1295 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
Soph. τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
Ἀντιγ. 1297 ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,|
1302 λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
1305 πράξεις ἐφυμνήσασα τῶι παιδοκτόνωι.|
1334 μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.|
ἀλλ' ὧν ἐρῶ μέν, ταῦτα συγκατηυξάμην.|
μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
✦ 1338 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.

L1[O]
ℂ

EXCLUDED:

1301 †ἡ δ' ὀξύθηκτωι _ βωμία περὶ† ξίφει {...}

INCLUDED:

4 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' †ἄτης ἄτερ†
23 Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι,†σὺν δίκης
24 χρήσει† δικαίαι καὶ νόμου, κατὰ χθονὸς
1034 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ †μαντικῆς
1035 ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους†
1098 εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως, †λαβεῖν†.

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

19 γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ Soph.
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων· Ἀντιγ.
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτηι ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.|
ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.|
οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;|
μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.|
ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;|
οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.|
οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾶιδ' ἐπείληπται νόσωι;|
οὔ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.|
πόλις γὰρ ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;|
ὁρᾶις τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;|
ἄλλωι γὰρ ἢ 'μοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;|
πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.|
οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;|
καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.|
ὅδ', ὡς ἔοικε, τῆι γυναικὶ συμμαχεῖ.|
εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.|
ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;|
οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ.|
ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;| L1[O]
οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.| ℂ
ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.|
οὔ τἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.|
ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.|
καὶ σοῦ γε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.|
7 ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.|
ἥδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.|
ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχηι θρασύς;|
τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρός κενὰς γνώμας λέγειν;|
κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.|
εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.|
γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.|
8 βούληι λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;|
ἄληθες; ἀλλ' οὐ, τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι,
χαίρων ἔτι ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήισκηι πλησία τῶι νυμφίωι.|
οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξηις ποτέ,
οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοὐμὸν προσόψηι κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνηι ξυνών.|
ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.|
21 δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών· 768

τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.|
ἄμφω γὰρ αὐτὼ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;|
οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.|
μόρωι δὲ ποίωι καί σφε βουλεύηι κτανεῖν;|
ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ἧι βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὅσον ἄγος μόνον προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγηι πόλις.
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
780 ◆ πόνος περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν.|
883 ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη, λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ
τύμβωι περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἐρῆμον, εἴτε χρῆι θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτηι ζῶσα τυμβεύειν στέγηι·
ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.|
ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις αἰείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶι
L1[I] κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ℂ ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα.
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κἀκόσμησα κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
[καίτοι σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν, εὖ.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίαι πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠιρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον·
μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
τοιῶιδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
νόμωι, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν
Soph. ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
Ἀντιγ. μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ὧδ' ἐρῆμος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
650 ζῶσ' ἐς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·]

20 (14C) ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίωι τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχωι μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσηι περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
ὁ δ' ὡς ὁρᾶι σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
"ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῶι συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι."
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπωι κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὑτῶι χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος· ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένωι προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοὴν
λευκῆι παρειᾶι φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῶι, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος ἔν γ' Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσωι μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.|
τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.| **L1[I]**
καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι ℂ
ἄχη τέκνου κλυοῦσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.|
8 (6C) οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χἠ μάτην πολλὴ βοή.|
ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῆι καλύπτει καρδίαι θυμουμένηι,
δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.| **1256**
οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.| **1270**
9 ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῶι κάραι **1272**
θεὸς τότ' ἄρα τότε _ μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.| **1276**
ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, miscount **1278**
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.|
τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι;| **Soph.**
γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ, **Ἀντιγ.**
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.| **1283**
ὁρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.| **1293** 900

Soph. Ἀντιγ.

τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.|
τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;|
τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.|
καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.|
Αἵμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται.|
πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;|
αὐτὸς πρὸς α<u>ὑ</u>τοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.|
ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.|
ὡς ὧδ' ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.|
καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
✦ δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἤτοι κλυοῦσα παιδὸς ἢ τύχηι π<u>άρα</u>.|
ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω τε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἴπατε·
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.|
ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
L2[O] ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί.
ℂ ἐγὼ δὲ σῶι ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ 'λέλειπτο συγκατῄθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότηι Κρέοντι σημαίνει μολών·
τῶι δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον· "ὦ τάλας ἐγώ,
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλά, πρόσπολοι,
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς, καὶ παραστάντες τάφωι
ἀθρήσατ', <u>ἁ</u>ρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι."
1219 τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελε<u>υσμάτω</u>ν

21 (15C)

9 (7C)

10

Soph. Ἀντιγ.

ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.| 927
Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν 988
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.|
τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;|
ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῶι μάντει πιθοῦ.|
οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.|
τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκληρεῖς πόλιν.|
ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.|
φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.|
τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.|
γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλυών.
ἐς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶι
κλάζοντας οἴστρωι καὶ βεβαρβαρωμένωι·
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην L2[O]
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων ℂ
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶι
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
κἄτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κἆιτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
πεσὼν ἀκεῖται μηδ' ἀκίνητος πέλει.
αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῶι θανόντι, μηδ' ὀλωλότα 1029

κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ᾽ ἐπικτανεῖν;
εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ᾽
ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.|
ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ †μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ᾽ ὑπαὶ γένους†
ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετ᾽, ἐμπολᾶτε τἀπὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφωι δ᾽ ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ᾽ εἰ θέλουσ᾽ οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
◆ φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους·
οὐδ᾽ ὣς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ᾽, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοἰ πολλὰ δεινοὶ πτώματ᾽ αἴσχρ᾽, ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.|
ἆρ᾽ οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται|
τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;|
ὅσωι κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;|
ὅσωιπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.|
ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.|
οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.|
καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.|
L2[I] τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.|
ℂ τὸ δ᾽ ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.|
ἆρ᾽ οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγηις λέγων;|
οἶδ᾽. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ᾽ ἔχεις σώσας πόλιν.|
σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.|
ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.|
κίνει, μόνον δὲ μὴ ᾽πὶ κέρδεσιν λέγων.|
οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;|
ὡς μὴ ᾽μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.|
ἀλλ᾽ εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ᾽ ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχήν γ᾽ ἀτίμως ἐν τάφωι κατῳκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ᾽ αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ᾽ ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ᾽ ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

22 (16C) ἔχθραι δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
ὅσων σπαράγματ᾽ ἢ κύνες καθήγνισαν
ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῶι καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ᾽ ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆι,
καὶ γνῶι τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
τὸν νοῦν τ᾽ ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.|
ἁνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ᾽, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ᾽ ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ᾽ αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.|
ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας·
τό τ᾽ εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῶι πάρα.|
εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως, †λαβεῖν†.|
τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ᾽ ἐγώ.|
ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες, κτίσον δὲ τῶι προκειμένωι τάφον.|
καὶ ταῦτ᾽ ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖ παρεικαθεῖν;|
ὅσον γ᾽, ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.|
οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ᾽ ἐξίσταμαι L2[I]
τὸ δρᾶν· ἀνάγκηι δ᾽ οὐχὶ δυσμαχητέον.| ℂ
δρᾶ νυν τάδ᾽ ἐλθὼν μηδ᾽ ἐπ᾽ ἄλλοισιν τρέπε.|
ὧδ᾽ ὡς ἔχω στείχοιμ᾽ ἄν· ἴτ᾽ ἴτ᾽ ὀπάονες,
οἵ τ᾽ ὄντες οἵ τ᾽ ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ᾽ ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
10 (8C) ἐγὼ δ᾽, ἐπειδὴ δόξα τῆιδ᾽ ἐπεστράφη,
αὐτός τ᾽ ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἦι σώιζοντα τὸν βίον τελεῖν.|
Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον στάντ᾽ ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ᾽ αἰνέσαιμ᾽ ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
11 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ᾽ ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ηὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶι·
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ᾽ ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ᾽ ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ᾽ οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ᾽ ἔχων· ἐὰν δ᾽ ἀπῆι

κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους,
Soph. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν· οἱ δ᾽ ἅμα
Ἠλέκ. ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ᾽ ἄνω
φορεῖθ᾽· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ᾽ ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ᾽ ἀεὶ σύριγγα, δεξιὸν δ᾽ ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
ἔπειτα δ᾽ Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
πῶλοι βίαι φέρουσιν, ἐκ δ᾽ ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ᾽ ἤδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ᾽ ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
γνοὺς δ᾽ οὑξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπᾶι κἀνοκωχεύει παρεὶς
κλύδων᾽ ἔφιππον ἐν μέσωι κυκώμενον.
ἤλαυνε δ᾽ ἔσχατος μέν ὑστέρας ἔχων
L1[O] πώλους, Ὀρέστης, τῶι τέλει πίστιν φέρων·
𝔸 ὅπως δ᾽ ὁρᾶι μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
ὀξὺν δι᾽ ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
ἠλαυνέτην, τότ᾽ ἄλλος, ἄλλοθ᾽ ἅτερος
κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους 1
ὠρθοῦθ᾽ ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
◆ ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
παίσας· ἔθραυσε δ᾽ ἄξονος μέσας χνόας,
κἀξ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ᾽ ἑλίσσεται
τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδωι
πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον. 1
στρατὸς δ᾽ ὅπως ὁρᾶι νιν ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἷ᾽ ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ᾽ οὐρανῶι
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ᾽ ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾶι κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῶι μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,

S3

KEY:
- 🎶 within song
- spoken by messenger
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ◆ row of last line

Letters not underlined: Jebb (OCT 1897) and Lloyd-Jones & Wilson (OCT 1990) agree.

1100 lines if exclude all 🎶

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
? 420 - 414 BCE	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S3

SOPHOCLES

ΗΛΕΚΤΡΑ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-265	**1-100**	810-957	**601-700**
266-365	**101-200**	958-1057	**701-800**
366-465	**201-300**	1098-1200	**801-900**
466-609	**301-400**	1201-1340	**901-1000**
610-709	**401-500**	1341-1473	**1001-1100**
710-809	**501-600**	1474-1507	**1101-1134**

3L 𝔸 1-759 **3L** 𝔹 760-1507

PRINT TWO-SIDED: **25** to **36**

Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίαι ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὑπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος· οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἷ δ' ἱκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἑῶια κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ,
μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' †ἐμὲν
ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.|
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ἦι γέρων,
L1[I] ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
A ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπει.
τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτωι τρόπωι πατρὶ
◆ δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῆι μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὧν πεύσει τάχα·
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγηι,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείληις σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήραι τε καὶ χρόνωι μακρῶι
γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
λόγωι δὲ χρῶ τοιῶιδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
Soph. ἄγγελλε δ' ὅρκον προστιθεὶς ὁθούνεκα
Ἠλέκ. τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
50 δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω.

24 (17C) ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;|
τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ἤικασας καλῶς.|
ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.|
μάλιστα πάντων· ἥδε σοι κείνη πάρα.|
ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθωι θ' ὁμοῦ.|
ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρήιζω, τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.|
Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.|
τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρός, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.|
τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.|
οἲ 'γὼ τάλαιν', ὄλωλα τῆιδ' ἐν ἡμέραι.|
τί φής, τί φής, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.|
θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.|
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.|
σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τἀληθὲς εἰπέ, τῶι τρόπωι διόλλυται;|
κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ' ἤισθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· L1[I]
δρόμου δ' ἰσώσας ταφέσει τὰ τέρματα A
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.
ἓν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς,
2 (1C) [†δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται,†]
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια
ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτηι, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
2 κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
κἀκεῖνος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ·
ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος· Soph.
ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο· Ἠλέκ.
Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς 500

ὁρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκηι
Soph. ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.|
Ἠλέκ. ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; ἆρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;|
εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίαι·
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.|
ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη
καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.|
σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοὔργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.|
ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόληι.|
ὁρᾶις; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρηι, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρήιζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.|
οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;|
ἐῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.|
ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
L2[O] πάγκαρπ', ἄνακτι τῶιδ' ὅπως λυτηρίους
𝔸 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,
μὴ σὺν φθόνωι τε καὶ πολυγλώσσωι βοῆι
σπείρηι ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
◆ ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῆιδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆιδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆις,
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίωι
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἵλεως κλυὼν
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι·
659 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.|

25 (18C) ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς Soph.
στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν, Ἠλέκ.
τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον,
ὅπως λόγωι κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγωι θανὼν
ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ μέν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγωι μάτην θνήισκοντας· εἶθ' ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὣς λάμψειν ἔτι.
ἀλλ', ὦ πατρώια γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ', ὦ πατρῷον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκηι καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος·
καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νὼ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν L2[O]
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.| **76** 𝔸
καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς **78**
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.|
ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόων;|
ἥκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
3 (2C) πειρώμεθ' ἔρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει_
νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.| **85**
♪ κακᾶι τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν| **126**
ἐγὼ μέν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα **251**
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα.|
3 αἰσχύνομαι μέν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε. πῶς γάρ, ἥτις εὐγενὴς γυνή,
πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', οὐ δρώιη τάδ' ἄν,
ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ;
ἧι πρῶτα μὲν τὰ μητρός ἥ μ' ἐγείνατο
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι, κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν, 26 (19C)
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρώιοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνωι ταὐτά, καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβὰς ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν,
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοέντην ἡμὶν ἐν κοίτηι πατρὸς
ξὺν τῆι ταλαίνηι μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν τῶιδε συγκοιμωμένην·
ἡ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῶι μιάστορι
ξύνεστ', Ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν ἐν ἧι τότε
πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτηι χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνηι πατὴρ
τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
L2[I] κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
𝔸 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύηι τινὸς
ἥξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾶι παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον, ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου; 4 (3C)
ἀλλ' ἴσθι τοι τείσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
◆ τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῆι ταὐτὰ νυμφίος παρών,
ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφήξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι. 4
μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.|
φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;|
Soph. ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
Ἠλέκ. θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.|
ἦ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει;|

εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι,
ὡς οὐ δίκηι γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ὧι τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
ἢ 'γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ' οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητώια κόρη
κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην.
ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῶι πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; ποίωι νόμωι;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς
μὴ πῆμα σαυτῆι καὶ μετάγνοιαν τιθῆις.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν L2[I]
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις, 𝔸
ἥτις ξυνεύδεις τῶι παλαμναίωι, μεθ' οὗ
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς· τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ ταῦτ' ἐρεῖς
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς δ', ἐάν περ καὶ λέγηις· οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἣ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπῃτιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὕνεκα
κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆις κακὴν Soph.
εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν. Ἠλέκ.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.| {...}

δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένηι δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
σιγὴ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φίλαι·
ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.|
ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφηι·
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους·
νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπηι
ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
ἧι χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες.
ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, ὃν θρηνεῖς ἀεί,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
εἶεν· δίδαξον δή με, τοῦ χάριν, τίνων
ἔθυσεν αὐτήν; πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
τἄμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνωι παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῶι πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;
οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.|
ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
ἀλλ' ἢν ἐφῆις μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.|
καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους
ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.|
καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῂς κτεῖναι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,

ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει· τί σοι φίλον;|
καὶ δή σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῄς,
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.|
φησίν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποεῖ.|
φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.|
καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνωι.|
θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.|
πέποιθ', ἐπεὶ τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.|
μὴ νῦν ἔτ' εἴπηις μηδέν· ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.|
τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοὐδ' ἐν χρόνωι μακρῶι διδαχθῆναι θέλεις
θυμῶι ματαίωι μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτήν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένηι δοκεῖ,
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἧι 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ἧι σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.|
δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἐπείθ' ἑλοῦ σὺ θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν·
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσηι γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῶι τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγωι,
ἔργωι δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶις,
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς.|
μηδὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.|
ἐγὼ μέν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.|
φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.|
ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγηι χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου, καί με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψηι· νῦν γὰρ ἐν καλῶι φρονεῖν.|
ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποεῖν;|
μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόληι.|
ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει.|
τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;|
ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.|
ὅπως πάθηις τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;|
L3[I] ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.|
𝔸 βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;|
καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.|
ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.|
μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.|
ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.|
σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.|
καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.|
◆ πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.|
πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.|
ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.|
σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;|
οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.|
χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.|
ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῶι φέρεις τάδ' ἔμπυρα;|
μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.|
πῶς εἶπας; ἦ τῶι δυσμενεστάτωι βροτῶν;|
ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.|
ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῶι τοῦτ' ἤρεσεν;|
ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.|
ὦ θεοὶ πατρῶιοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.|
Soph. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;|
Ἠλέκ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.|
ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.|
250 λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι

28 (21C) ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.|
λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος εἰς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὑφόρει ποτὲ
αὐτός, τανῦν δ' Αἴγισθος· ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ὧι κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' Ἡλίωι
δείκνυσι τοὔναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίαι πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῶι μέτει πάλιν.|
ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβωι προσάψηις μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνηι,
κειμήλι' αὐτῆι ταῦτα σωιζέσθω κάτω.
ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ', ὅν γ' ἔκτεινε, τῶιδ' ἐπέστεφε. L3[I]
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῆι δοκεῖ 𝔸
γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάραι
κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
6 (5C) λυτήρι' αὐτῆι ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῶι, τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
6 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνωι μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῆι δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα·
ὅμως δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
ἐμοί τ' ἀρωγά, τῶι τε φιλτάτωι βροτῶν Soph.
πάντων, ἐν Ἅιδου κειμένωι κοινῶι πατρί.| Ἠλέκ.
πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
30 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε.| 300

αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ’ ἄλλοσε σκόπει.|
οἴμοι, τί λεύσσω;| τίνα φοβεῖ; τίν’ ἀγνοεῖς;|
τίνων ποτ’ ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ’ ὁ τλήμων;| οὐ γὰρ αἰσθάνηι πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ’ ἀνταυδᾶις ἴσα;|
οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος· οὐ γὰρ ἔσθ’ ὅπως
ὅδ’ οὐκ Ὀρέστης ἔσθ’ ὁ προσφωνῶν ἐμέ.|
καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;|
ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.| μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θνήισκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ’ ὡς τάχιστα κτεῖνε, καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσιν ὧν τόνδ’ εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ’ ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.|
χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.|
τί δ’ ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ’ εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;|
μὴ τάσσε· χώρει δ’ ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταὐτῶι θάνηις.|
ἦ πάσ’ ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ’ ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;|
L1[O] τὰ γοῦν σ’· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ’ ἄκρος.|
𝔹 ἀλλ’ οὐ πατρώιαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.|
πόλλ’ ἀντιφωνεῖς, ἡ δ’ ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ’ ἕρφ.| ὑφηγοῦ.| σοὶ βαδιστέον πάρος.|
ἦ μὴ φύγω σε;| μὴ μὲν οὖν καθ’ ἡδονὴν
θάνηις· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρὴν δ’ εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
✦ κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.|

INCLUDED:
126 ♪ κακᾶι τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορὼν

EXCLUDED:
1403 ♪ Αἴγισθος <ἡμᾶς> μὴ λάθηι μολὼν ἔσω.

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχηι χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ’ ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγωι
ἀλγεινά, τοῖς δ’ ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὄπωπ’ ἐγὼ κακῶν.|
φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.|
ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ’ ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώιζω κακοῖς.|
τί δ’ ὧδ’ ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῶι νῦν λόγωι;|
δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκηι προσγίγνεται.|
μάτην ἄρ’ ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἥκομεν.|
οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἴ μοι θανόντος πίστ’ ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο· καί μ’, ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ’ εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους δείν’ ἐπηπείλει τελεῖν·
ὥστ’ οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ’ ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν, ἀλλ’ ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ’ αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ’, ἡμέραι γὰρ τῆιδ’ ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῆσδ’ ἐκείνου θ’. ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ’ ἀεὶ L1[O]
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δ’ ἕκηλά που 𝔹
τῶν τῆσδ’ ἀπειλῶν οὕνεχ’ ἡμερεύσομεν.|
οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ’ ὧδ’ ἔχων
πρὸς τῆσδ’ ὑβρίζηι μητρός. ἆρ’ ἔχει καλῶς;|
οὔτοι σύ· κεῖνος δ’ ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.|
ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.|
ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀπεκύρωσεν καλῶς.|
ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.|
οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;|
πεπαύμεθ’ ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.|
πολλῶν ἂν ἥκοις, ὦ ξέν’, ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ’ ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.|
οὐκοῦν ἀποστείχοιμ’ ἄν, εἰ τάδ’ εὖ κυρεῖ.|
ἥκιστ’. ἐπείπερ οὔτ’ ἐμοῦ κατάξιως
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ’ εἴσιθ’ εἴσω· τήνδε δ’ ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ’ αὑτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.|
ἆρ’ ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ’ ὀλωλότα;
ἀλλ’ ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν’ ἐγώ·
Ὀρέστα φίλταθ’, ὥς μ’ ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχηι φρενὸς

αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
_ ξύνοικος εἴσειμ', ἀλλὰ τῆιδε πρὸς πύληι
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μέν, ἢν κτάνηι,
822 λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.|
871 ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.|
πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;|
πάρεστ' Ὀρέστης ἡμίν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶις ἐμέ.|
ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶις;|
μὰ τὴν πατρῴιαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῶιν.|
L1[I] οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
𝔹 τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν;|
ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλης σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα τῶιδε πιστεύω λόγωι.|
τίν', ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; εἰς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῶιδ' ἀνηκέστωι πυρί;|
πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγηις.|
✦ σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῶι λόγωι τις ἡδονή.|
καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλωι
πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτει βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνηι πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἆσσον· ἐσχάτης δ' ὁρῶ
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῆι σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
Soph. πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον·
Ἠλέκ. καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ,
χαρᾶι δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
650 907 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι

30 (22C) ♫ φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.| 1405
♫ βοᾶι τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;| 1406
οἴμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;| 1409
ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις.| ὦ τέκνον τέκνον,
οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν.| ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτίρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.| 1412
ὤμοι πέπληγμαι.| παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.| 1415
ὤμοι μάλ' αὖθις.| εἰ γὰρ Αἰγίσθωι γ' ὁμοῦ.| 1416
♫ καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε· φοινία δὲ χεὶρ 1422
♫ στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.|
♫ Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε;| τἀν δόμοισι μὲν
♫ καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν.|
♫ τέθνηκεν ἡ τάλαινα;| μηκέτ' ἐκφοβοῦ
♫ μητρῷιον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.| 1427
♫ ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;| εἰσορᾶτε ποῦ 1430
♫ τὸν ἄνδρ';| ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου| 1431
θάρσει· τελοῦμεν. | ᾗ νοεῖς ἔπειγέ νυν.| 1435
καὶ δὴ βέβηκα.| τἀνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.| 1436
τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι, 1442
οὕς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῶι πάρος
χρόνωι θρασεῖαν· ὡς μάλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.|
ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.| L1[I]
ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.| 𝔹
ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.|
ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;|
οὔκ, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγωι μόνον.|
πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;|
8 (6C) πάρεστι δῆτα καὶ μάλ' ἄζηλος θέα.|
ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.|
χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε.|
σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
8 στόμια δέχηται τἀμά, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσηι φρένας.|
καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ· τῶι γὰρ χρόνωι
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.|
ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχηι.|
αὐτὸς σὺ βάσταζ'. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν, Soph.
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.| Ἠλέκ.
ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκον μοι Κλυταιμήστρα, κάλει.| 1473 1100

ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.|
Soph. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ.|
Ἠλέκ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;|
τελουμένων εἴποιμ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.|
τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.|
οὐχὶ ξυνίῃς;| οὐδέ γ' †εἰς θυμὸν φέρω†.|
οὐκ οἶσθ' ὅτωι μ' ἔδωκας εἰς χεῖράς ποτέ;|
ποίωι; τί φωνεῖς;| οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῆι προμηθίαι χεροῖν.|
ἦ κεῖνος οὗτος ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνωι;|
ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.|
ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ,
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί;
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέραι μιᾶι.|
ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσωι λόγους,
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι,
L2[O] αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῆ.
𝔹 σφῷν δ' ἐννέπω 'γὼ τοῖν παρεστώτοιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμήστρα μόνη·
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.|
οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδη, τόδ' εἴη τοὔργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
◆ χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.|
ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω
αἰτῶ, προπίπτω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια
1383 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.|
1390 ♫ τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
1397 ♫ κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοὐκέτ' ἀμμένει.|
♫ ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
♫ τελοῦσι τοὔργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.|
♫ πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;| ἡ μὲν ἐς τάφον
♫ λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας.|
1402 ♫ σὺ δ' ἐκτὸς ἦιξας πρὸς τί;| φρουρήσουσ' ὅπως|

31 (23C) μή του τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῶι γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε; Soph.
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, Ἠλέκ.
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ἧι γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστωι τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθαν' ἄν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτύμβια.
ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὑτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῶιν ἦν ὁ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.|
φεῦ τῆς ἀνοίας, ὥς σ' ἐποικτίρω πάλαι.|
τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;|
οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.|
πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;|
τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τἀκείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα.|
οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;|
τοῦ πλησίον παρόντος ἡνίκ' ὤλλυτο.|
καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.|
κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.|
οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;|
οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.| L2[O]
ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾶι λόγους 𝔹
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
ἵν' ἦμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἱκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.|
οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοὶ πίθηι,
9 (7C) τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.|
ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;|
†οὐκ ἔσθ' ὅ γ'† εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.|
τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;|
τλῆναί σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.|
ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.|
ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.|
9 ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.|
ἄκουε δή νυν ἧι βεβούλευμαι ποεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ' Ἅιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον.
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίωι
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, ἐς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου
ξὺν τῆιδ' ἀδελφῆι μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
33 Αἴγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι. 957

ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος, ἐς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἧι πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρῴιου κτῆσιν ἐστερημένηι,
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσηις ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῶι σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπηι τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾶις ὅσην
σαυτῆι τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται,
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷιον οἶκον ἐξεσωσάτην,
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὐστήτην φόνου·
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρὴ πάντας σέβειν·
τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμωι πόλει
L2[I] τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
𝔹 τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ', ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
σύγκαμν' ἀδελφῶι, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.|
ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
◆ καὶ τῶι λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.|
καὶ πρίν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώιζετ' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώιζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ' ὁπλίζηι κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾶις; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν·
οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν

32 (24C) ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῶι παρόντι νῦν χρόνωι
σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῆι νῦν ὁδῶι.
οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
φαιδρῶι προσώπωι νῶιν ἐπελθόντοιν δόμους·
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτηι τῆι μάτην λελεγμένηι
στέναζ'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.|
ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῆιδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην.
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίην τῶι παρόντι δαίμονι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
ὁθούνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἣν σὺ μὴ δείσηις ποθ' ὡς
γέλωτι τοὐμὸν φαιδρὸν ὄψεται κάρα·
μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
κἀπεί σ' ἐσεῖδον, οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶι
δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,
ἥτις μιᾶι σε τῆιδ' ὁδῶι θανόντα τε
καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα·
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν L2[I]
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὁρᾶν. 𝔹
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς τοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.|
10 (8C) σιγᾶν ἐπήινεσ'· ὡς ἐπ' ἐξόδωι κλύω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.| εἴσιτ', ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών.|
ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμὶν ἐγγενής,
10 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾶι βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.|
πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιοῦντι μοι;|
34 καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.|

μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.|
Soph. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;|
Ἠλέκ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.|
ἀλλ' ἐστὶν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.|
μέθες τόδ' ἄγγος νυν, ὅπως τὸ πᾶν μάθηις.|
μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσηι, ξένε.|
πιθοῦ λέγοντι κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ.|
μή, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέληι τὰ φίλτατα.|
οὔ φημ' ἐάσειν. | ὢ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.|
εὔφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.|
πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκηι στένω;|
οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.|
οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;|
ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.|
εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.|
ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγωι γ' ἠσκημένον.|
ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;|
οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.|
πῶς εἶπας, ὦ παῖ;| ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω.|
ἦ ζῆι γὰρ ἀνήρ;| εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.|
ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;| τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.|
ὦ φίλτατον φῶς.| φίλτατον, συμμαρτυρῶ.|
ὦ φθέγμ', ἀφίκου;| μηκέτ' ἄλλοθεν πύθηι.|
L3[O] ἔχω σε χερσίν;| ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.|
𝔹 ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.|
ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
1231 γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.|
1235 ♫ ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἴδεθ' οὓς ἐχρήιζετε.|
1236 ♫ πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.|
1238 ✦ ♫ σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύηι.|
1239 ♫ ἀλλ' οὐ μὰ τὴν ἄδμητον αἰὲν Ἄρτεμιν|
1243 ♫ ὅρα γε μὲν δὴ κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
1244 ♫ ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.|
1251 ♫ ἔξοιδα καὶ ταῦτ'. ἀλλ' ὅταν παρουσία
1252 ♫ φράζηι, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.|
1256 ♫ μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.|
1257 ♫ ξύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σώιζου τόδε.|
1259 ♫ οὗ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.|
1260 ♫ τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος|
1263 ♫ τότ' εἶδες, εὖτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν|
1271 ♫ τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
1272 ♫ δέδοικα λίαν ἡδονῆι νικωμένην.|
1279 ♫ ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
1288 τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
950 μήθ' ὡς πατρώιαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων

33 (25C)
χρήιζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχηι λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν Soph.
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γένος, Ἠλέκ.
κατάσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῶι χρόνωι ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.|
πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.|
ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ἤιδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνηι τε δραστέον
τοὔργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.|
εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήισκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.|
ἀλλ' ἦ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.|
ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.|
ὡς οὐχὶ συνδράσσουσα νουθετεῖς τάδε.|
εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.|
ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.|
ἀνέξομαι κλύουσα χὤταν εὖ λέγηις.|
ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθηις τόδε.|
μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος.|
ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.|
ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.|
ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆι.| L3[O]
οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.| 𝔹
ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.|
ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δὲ σοῦ.|
τῶι σῶι δικαίωι δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;|
ὅταν γὰρ εὖ φρονῆις, τόθ' ἡγήσει σὺ νῶιν.|
11 (9C)
ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.|
εἴρηκας ὀρθῶς ὧι σὺ πρόσκεισαι κακῶι.|
τί δ'; οὐ δοκῶ τοι ταῦτα σὺν δίκηι λέγειν;|
ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χἠ δίκη βλάβην φέρει.|
τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.|
ἀλλ' εἰ ποήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.|
καὶ μὴν ποήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.|
11
καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;|
βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.|
φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.|
πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.|
ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη
τολμᾶις ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.|
ἀλλ' εἴσιθ'. οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ' ἢν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνηις· ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.|
ἀλλ' εἰ σεαυτῆι τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκηις, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.| 1057 800

1098 ἆρ᾽, ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ᾽ εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ᾽ ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;|
τί δ᾽ ἐξερευνᾶις καὶ τί βουληθεὶς πάρει;|
Αἴγισθον ἔνθ᾽ ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.|
ἀλλ᾽ εὖ θ᾽ ἱκάνεις χὠ φράσας ἀζήμιος.|
τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;|
ἥδ᾽, εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ἴθ᾽, ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ᾽ ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ᾽ ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.|
οἴμοι τάλαιν᾽, οὐ δή ποθ᾽ ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;|
οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν᾽. ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ᾽ Ὀρέστου Στροφίος ἀγγεῖλαι πέρι.|
τί δ᾽ ἔστιν, ὦ ξέν᾽; ὥς μ᾽ ὑπέρχεται φόβος.|
φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν᾽ ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾶις, κομίζομεν.|
οἲ ᾽γὼ τάλαινα, τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἤδη σαφὲς
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι.|
εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ᾽ ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.|
ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῆιδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῶι.|
L3[I] δόθ᾽, ἥτις ἐστί, προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
𝔹 ἐν δυσμενείαι γ᾽ οὖσ᾽ ἐπαιτεῖται τόδε,
ἀλλ᾽ ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.|
ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὥς ≤σ᾽≥ ἀπ᾽ ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν·
δόμων δέ σ᾽, ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ᾽ ἐγώ.
✦ ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῆι τόθ᾽ ἡμέραι,
τύμβου πατρῴιου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ᾽ ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
κοὔτ᾽ ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν᾽ ἐγὼ
λουτροῖς σ᾽ ἐκόσμησ᾽ οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος.
ἀλλ᾽ ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῶι κύτει.
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
Soph. ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ᾽ ἀμφὶ σοὶ
Ἠλέκ. πόνωι γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ᾽ ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
850 1147 οὔθ᾽ οἱ κατ᾽ οἶκον ἦσαν, ἀλλ᾽ ἐγὼ τροφός,

34 (26C) ἐγὼ δ᾽ ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ᾽ ἐκλέλοιπε ταῦτ᾽ ἐν ἡμέραι μιᾶι
θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ᾽ ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
τέθνηκ᾽ ἐγὼ σοί· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών·
γελῶσι δ᾽ ἐχθροί· μαίνεται δ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθραι προὔπεμπες ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὅς σ᾽ ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ. 1159
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ᾽, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας· 1163
ἀπώλεσας δῆτ᾽, ὦ κασίγνητον κάρα.
τοιγὰρ σὺ δέξαι μ᾽ ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ᾽ ἦσθ᾽ ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.
τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.|
θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει·
θνητὸς δ᾽ Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ᾽ ὀφείλεται παθεῖν.|
φεῦ φεῦ, τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.|
τί δ᾽ ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ᾽ εἰπὼν κυρεῖς;| L3[I]
ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;| 𝔹
τόδ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο, καὶ μάλ᾽ ἀθλίως ἔχον.|
οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.|
οὐ δή ποτ᾽, ὦ ξέν᾽, ἀμφ᾽ ἐμοὶ στένεις τάδε;|
ὦ σῶμ᾽ ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.|
12 (10C) οὔτοι ποτ᾽ ἄλλην ἢ ᾽μὲ δυσφημεῖς, ξένε.|
φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.|
τί δή ποτ᾽, ὦ ξέν᾽, ὧδ᾽ ἐπισκοπῶν στένεις;|
ὡς οὐκ ἄρ᾽ ἤιδη τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.|
ἐν τῶι διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;|
ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.|
καὶ μὴν ὁρᾶις γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.|
12 καὶ πῶς γένοιτ᾽ ἂν τῶνδ᾽ ἔτ᾽ ἐχθίω βλέπειν;|
ὁθούνεκ᾽ εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.|
τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ᾽ ἐξεσήμηνας κακόν;|
τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίαι.|
τίς γάρ σ᾽ ἀνάγκηι τῆιδε προτρέπει βροτῶν;|
μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ᾽ οὐδὲν ἐξισοῖ.|
τί δρῶσα; πότερα χερσίν, ἢ λύμηι βίου;|
καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.|
οὐδ᾽ οὑπαρήξων οὐδ᾽ ὁ κωλύσων πάρα;| Soph.
οὐ δῆθ᾽. ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.| Ἠλέκ.
ὦ δύσποτμ᾽, ὡς ὁρῶν σ᾽ ἐποικτίρω πάλαι.|
μόνος βροτῶν νυν ἴσθ᾽ ἐποικτίρας ποτέ.| 900

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένωι πεσεῖν, 35
Soph. ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.|
OT ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθραι
χωρῆι, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.|
τί δῆτα χρῄζεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;|
ἥκιστα· θνῄσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι,
{…} ὡς ἂν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.|
{…} ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;|
{…} οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.| τὸ γοῦν ἐμόν.|
ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.| ἀλλ' ἔφυς κακός.|
εἰ δὲ ξυνίῃς μηδέν;| ἀρκτέον γ' ὅμως.|
οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.| ὦ πόλις πόλις.|
κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνωι.|
παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.|
~~τί τὴν~~ ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ'; οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἐς μέγ' οἴσετε;|
ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δυοῖν δικαιοῖ †δρᾶν ἀποκρίνας† κακοῖν,
L1[O] ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.|
𝔸 ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνηι κακῆι.|
μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
✦ δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾶι με δρᾶν.|
ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν, 1
648 ἔπειτα κἀμὲ τούσδε θ' οἳ πάρεισί σοι.|
658 εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆις, ἐμοὶ
659 ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.|
669 ὁ δ' οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίαι.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ', ἔνθ' ἂν ἦι, στυγήσεται.| 1
στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσηις. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.|
οὔκουν μ' ἐάσεις κἀκτὸς εἶ;| πορεύσομαι,
677 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδε σῶς.|
687 ὁρᾶις ἵν' ἥκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ,
688 τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ;|
697 πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.|
550 700 ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον, γύναι, σέβω·
701 Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.|

KEY: ✦ row of last line
♪ choral trimeter (none)
messenger trimeter (none)
crux

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
~ 429 BCE	2nd	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S4

SOPHOCLES

ΟΙΔΙΠΟΥΣ [ΤΥΡΑΝΝΟΣ]

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**	752-851	**601-700**
101-265	**101-200**	852-999	**701-800**
266-365	**201-300**	1000-1123	**801-900**
366-515	**301-400**	1124-1260	**901-1000**
516-615	**401-500**	1261-1431	**1001-1100**
616-751	**501-600**	1432-1514	**1101-1180**

πάλαι νέα

3L 𝔸 1-949 **4L 𝔹** 950-1514

(ON FOUR IN THE MORNING, ON THREE AT NIGHT)

PRINT TWO-SIDED: **37 to 50**

36 (27C)

Ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπωι καθέστατε,
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἕδραν.|
ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾶις μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήραι βαρεῖς,
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἵδε τ' ἠιθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείαι σποδῶι.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾶις, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
L1[I] φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
𝔸 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον· μέλας δ'
✦ Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
οὐδ' οἵδε παῖδες ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι, 2 (1C)
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμεῖον μολών,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν·
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
οὐδ' ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκηι θεοῦ
λέγηι νομίζηι θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον· 2
νῦν δ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που·
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν·
Soph. ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
OT σωτῆρα κλῄιζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον,

ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κανόντος ἔσχετε;|
παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.|
πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;|
οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.|
τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.|
ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.|
ὁθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.|
εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.|
ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.|
τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;|
ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.|
ἄρχεις δ' ἐκείνηι ταὐτὰ γῆς ἴσον νέμων;|
ἂν ἦι θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.|
οὔκουν ἰσοῦμαι σφῶιν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;|
ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνηι φίλος.|
οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῶι λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω,
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων. L1[I]
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν 𝔸
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
ὥστ' ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρῄιζοντες ἐκκαλοῦσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν
πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῶι τερασκόπωι λάβηις
κοινῆι τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῆι κτάνηις
ψήφωι, διπλῆι δέ, τῆι τ' ἐμῆι καὶ σῆι, λαβών.
γνώμηι δ' ἀδήλωι μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὑτῶι βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ. Soph.
ἀλλ' ἐν χρόνωι γνώσηι τάδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ OT
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέραι γνοίης μιᾶι.|

Soph. OT

ταῖς νῦν νομίζει πρός γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.|
ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος, τάχ' ἂν
ὀργῆι βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμηι φρενῶν.|
τοὔπος δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;|
ηὐδᾶτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμηι τίνι.|
ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;|
οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶι.|
οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἦ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς
ληιστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλωι προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
L2[O] ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
𝔸 θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;|
οἶσθ' ὡς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆιτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.|
✦ λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ηὕρηκ' ἐμοί.|
τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.|
τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.|
εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.|
εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.|
ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῂς παθεῖν δίδασκέ με.|
ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;|
καὶ νῦν ἔθ' αὑτός εἰμι τῶι βουλεύματι.|
πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον|
δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.|
ἄφαντος ἔρρει θανασίμωι χειρώματι;|
μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.|
τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῆι τέχνηι;|
σοφός γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος.|
ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῶι τότ' ἐν χρόνωι;|
οὔκουν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.|

37 (28C)

ἀλλ' ἀσφαλείαι τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίωι τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἐρῆμος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.|
ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτόν, κοὐδέν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνωι γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
ἣν δ' εὖ σκοπῶν ηὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδ' ῥυσαίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνωι
λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι, πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς L2[O]
μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.| 𝔸
ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.|
ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχηι γέ τωι
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.|
3 (2C) ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.|
τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;|
ἐσθλήν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.|
3 ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῶι γε νῦν λόγωι.|
εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἑτοῖμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.|
ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.|
λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῆιδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.|
ποίωι καθαρμῶι; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;|
ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνωι φόνον πάλιν

λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.|
ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;|
ἦν ἡμίν, ὦναξ, Λάϊός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.|
ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.|
τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας.|
οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;|
ἐν τῆιδ' ἔφασκε γῆι. τὸ δὲ ζητούμενον
ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.|
πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῶιδε συμπίπτει φόνωι;|
θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.|
οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;|
θνήισκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβωι φυγὼν
ὧν εἶδε πλὴν ἓν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.|
τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.|
ληιστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶι
ῥώμηι κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.|
πῶς οὖν ὁ ληιστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρωι
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;|
L2[I] δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος
𝔸 οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.|
κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;|
◆ ἡ ποικιλωιδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.|
ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον,
γῆι τῆιδε τιμωροῦντα τῶι θεῶι θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτηι χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνωι προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῶι θεῶι φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.|
Soph. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
OT καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος.|

38 (29C)

τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾶι ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται †λιμήν†,
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθηι τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνηι κακῶν,
ἅ γ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.|
ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλυεῖν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;|
οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.|
οὐ γάρ τί σ' ᾔδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῆι σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.|
ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.|
ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;|
ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.|
ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.|
οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς;|
τοιαῦτ' ὀνείδιζ' οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.| L2[I]
αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.| 𝔸
ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.|
ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.|
κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.|
4 (3C) εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγωι μέτοικος· εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
4 τῆι ξυμφορᾶι· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
σκήπτρωι προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω λογίζου· κἂν λάβηις ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῆι μηδὲν φρονεῖν.| 462 Soph.
ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος 513 OT
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς

39 (30C) λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
Soph. αἴσχισθ᾽ ὁμιλοῦντ᾽, οὐδ᾽ ὁρᾶν ἵν᾽ εἶ κακοῦ.|
OT ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ᾽ ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;|
εἴπερ τί γ᾽ ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.|
ἀλλ᾽ ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ᾽ οὐκ ἔστ᾽, ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ᾽ ὦτα τόν τε νοῦν τά τ᾽ ὄμματ᾽ εἶ.|
σὺ δ᾽ ἄθλιός γε ταῦτ᾽ ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ᾽ ὀνειδιεῖ τάχα.|
μιᾶς τρέφηι πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ᾽ ἐμὲ
μήτ᾽ ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾶι, βλάψαι ποτ᾽ ἄν.|
οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ᾽ ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὧι τάδ᾽ ἐκπρᾶξαι μέλει.|
Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;|
Κρέων δέ σοι πῆμ᾽ οὐδέν, ἀλλ᾽ αὐτὸς σὺ σοί.|
ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῶι πολυζήλωι βίωι,
ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ᾽ ἀρχῆς οὕνεχ᾽, ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθραι μ᾽ ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ᾽ ἔφυ τυφλός.
ἐπεὶ φέρ᾽ εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
L3[O] πῶς οὐχ, ὅθ᾽ ἡ ῥαψωιδὸς ἐνθάδ᾽ ἦν κύων,
𝔸 ηὔδας τι τοῖσδ᾽ ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ᾽ αἴνιγμ᾽ οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
◆ ἣν οὔτ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων
οὔτ᾽ ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ᾽ ἐγὼ μολών,
5 (4C) ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμηι κυρήσας οὐδ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν μαθών·
ὃν δὴ σὺ πειρᾶις ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ ᾽δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.|
5 ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ᾽ ἔπη
ὀργῆι λελέχθαι καὶ τὰ σ᾽, Οἰδίπου, δοκεῖ.
δεῖ δ᾽ οὐ τοιούτων, ἀλλ᾽ ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ᾽ ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.|
εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ᾽ ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίαι·
ὥστ᾽ οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ᾽, ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ᾽ ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κοὐ βλέπεις ἵν᾽ εἶ κακοῦ,
οὐδ᾽ ἔνθα ναίεις, οὐδ᾽ ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ἀφ᾽ ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν

αἰτεῖς· ἃ δ᾽ αἰτεῖς, τἄμ᾽ ἐὰν θέληις ἔπη
κλύων δέχεσθαι τῆι νόσωι θ᾽ ὑπηρετεῖν, Soph.
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν· OT
ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ᾽ ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ᾽, ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ᾽ ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
κεἰ μὲν φοβεῖται, τοὐπίκλημ᾽ ὑπεξελεῖν {...}
αὐτὸν καθ᾽ αὑτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ᾽ ἄπεισιν ἀβλαβής·
εἰ δ᾽ αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ ᾽γὼ χἠ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ᾽ αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλυεῖν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ᾽ ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
τῆσδ᾽, ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ᾽ ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ᾽ ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χέρνιβος νέμειν·
ὠθεῖν δ᾽ ἀπ᾽ οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος L3[O]
τοῦδ᾽ ἡμὶν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ 𝔸
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῶι τε δαίμονι
τῶι τ᾽ ἀνδρὶ τῶι θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ᾽, εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ᾽, οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ᾽ ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ᾽ ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ᾽ ἐπισκήπτω τελεῖν
ὑπέρ τ᾽ ἐμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
γῆς ὧδ᾽ ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ᾽ εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμάς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ᾽ ἀρίστου βασιλέως τ᾽ ὀλωλότος,
ἀλλ᾽ ἐξερευνᾶν· νῦν δ᾽, ἐπεὶ κυρῶ τ᾽ ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ᾽ ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παίδων κοίν᾽ ἄν, εἰ κείνωι γένος
μὴ ᾽δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα,
νῦν δ᾽ ἐς τὸ κείνου κρᾶτ᾽ ἐνήλαθ᾽ ἡ τύχη·
ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ τάδ᾽, ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός,
ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ᾽ ἀφίξομαι

40 (31C)

ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
τῶι Λαβδακείωι παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῶι πότμωι
τῶι νῦν φθερεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
χοἰ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.|
ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.|
δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
? ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' <ἂν> εἷς δύναιτ' ἀνήρ.|
τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἁμοὶ δοκεῖ.|
εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.|
ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβωι Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.|
ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπράξαμεν.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.|
καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.|
L3[I] τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.|
𝔸 θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.|
ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ ἰδοντ' οὐδεὶς ὁρᾶι.|
ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
✦ τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.|
ὧι μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.|
ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ὧι
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνωι.|
ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵαι νόσωι σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
Soph. ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
OT ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων.|

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύηι φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.|
τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.|
ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶιστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὐμόν, ἢν ἐμοὶ πίθηι.|
οὔτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
τῆιδ', ἥ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.|
ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω.|
μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῇς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.|
πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τἄμ', ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ', ἐκφήνω κακά.|
τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;|
ἐγὼ οὔτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.|
οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ,
ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;|
ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.|
τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν;|
ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῆι στέγω.| L3[I]
οὔκουν ἅ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.| 𝔸
οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.|
καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ἅπερ ξυνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
6 (5C) καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.|
ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῶι κηρύγματι
ὧιπερ προεῖπας ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίωι μιάστορι.|
6 οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;|
πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.|
πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.|
πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν.|
ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.|
οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ 'κπειρᾶι †λέγων†;|
οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.|
φονέα σέ φημι τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.| Soph.
ἀλλ' οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.| OT
εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζηι πλέον;|
ὅσον γε χρήιζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.|

Eur. OT | Soph. OT

41 λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.|
φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.|
αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;|
μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.|
σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ 'πάκουσον, καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ τοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐωι ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἥξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς, οὔτε Λάϊον,
τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾶι ῥαιδίως αὐτὸς φανεῖ.|
οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
L1[O] ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.| L1[O]
𝔹 ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;| 𝔹
ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.|
ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.|
καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;|
7 Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλήιζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.|
καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;|
σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.|
ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;|
τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;|
7 μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνος δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.|
μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.|
οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.|
πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.|
δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦι.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπηις ἔτι.|
καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃν δ' ἔρηι μαθοῦσ' ἐρῶ.|
πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
43 ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;|

600

πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαΐον μία.|
αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;|
οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.|
ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;|
οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαΐόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν
ἀγρούς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν· ἄξιος γάρ, οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος, φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.|
πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;|
πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;|
δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦι μοι, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.|
ἀλλ' ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.|
κοὐ μὴ στερηθῇις γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῶι γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
L1[I] τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία, L1[I]
𝔹 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία. 𝔹
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθηι
καλεῖ παρ' οἴνωι, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.
✦ κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θατέραι δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως 8
τοὔνειδος ἦγον τῶι μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως δ'
ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθραι δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλία
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὔφανεν λέγων, 8
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούκας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
Soph. στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
OT σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις. Soph.
καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς OT
650 ὅτ' ἦ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,

43 ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κἀπὶ πωλικῆς
Eur. OT ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φής, Soph. OT
ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ’ ὅ θ’ ἡγεμὼν
αὐτός θ’ ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι’ ὀργῆς· καί μ’ ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾶι,
ὄχου_, παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ’ ἔτεισεν, ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρωι τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῶι ξένωι
τούτωι προσήκει Λαΐωι τι συγγενές,
τίς τοῦδέ νῦν ἔστ’ ἀνδρὸς_ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ’ ἀνήρ;
ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ’ ἀστῶν τινι
δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ’ ἀπ’ οἴκων; καὶ τάδ’ οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ ’γὼ ’π’ ἐμαυτῶι τάσδ’ ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι’ ὧνπερ ὤλετ’. ἆρ’ ἔφυν κακός;
ἆρ’ οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
μηδ’ ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
L2[O] Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με. L2[O]
𝔹 ἆρ’ οὐκ ἀπ’ ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν 𝔹
κρίνων ἐπ’ ἀνδρὶ τῶιδ’ ἂν ὀρθοίη λόγον;
μὴ δῆτα μὴ δῆτ’, ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ’ ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ’ ἰδεῖν
9 κηλῖδ’ ἐμαυτῶι συμφορὰς ἀφιγμένην.|
ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ’ ὀκνήρ’. ἕως δ’ ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθηις, ἔχ’ ἐλπίδα.|
καὶ μὴν τοσοῦτόν γ’ ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.|
πεφασμένου δὲ τίς ποθ’ ἡ προθυμία;|
ἐγὼ διδάξω σ’· ἢν γὰρ εὑρεθῆι λέγων
9 σοὶ ταὔτ’, ἔγωγ’ ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.|
ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;|
λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ ’κτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ’ ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
εἰ δ’ ἄνδρ’ ἕν’ οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς,
τοῦτ’ ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.|
ἀλλ’ ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ’ ἐπίστασο,
κοὐκ ἔστιν αὐτῶι τοῦτό γ’ ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἤκουσ’, οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
45 εἰ δ’ οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,

οὔτοι ποτ᾿, ὦναξ, τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ᾿ ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν᾿, ἀλλ᾿ αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ᾿ οὐχὶ μαντείας γ᾿ ἂν οὔτε τῇδ᾿ ἐγὼ
βλέψαιμ᾿ ἂν οὕνεκ᾿ οὔτε τῇδ᾿ ἂν ὕστερον.|
καλῶς νομίζεις. ἀλλ᾿ ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ᾿ ἀφῇς.|
πέμψω ταχύνασ᾿· ἀλλ᾿ ἴωμεν ἐς δόμους·
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ᾿ ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον.|
χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ᾿ ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ᾿ ὁποῖ᾿ ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ᾿ ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.
ὅτ᾿ οὖν παραινοῦσ᾿ οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ᾿, ὦ Λύκει᾿ Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τιν᾿ ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.|
ἆρ᾿ ἂν παρ᾿ ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ᾿ ὅπου
L2[I] τὰ τοῦ τυράννου δώματ᾿ ἐστὶν Οἰδίπου;
𝔹 μάλιστα δ᾿ αὐτὸν εἴπατ᾿, εἰ κάτισθ᾿ ὅπου.|
στέγαι μὲν αἵδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ θ᾿ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.|
✦ ἀλλ᾿ ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ᾿, ἐκείνου γ᾿ οὖσα παντελὴς δάμαρ.|
αὔτως δὲ καὶ σύ γ᾿, ὦ ξέν᾿· ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐεπείας οὕνεκ᾿. ἀλλὰ φράζ᾿ ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι χὤ τι σημῆναι θέλων.|
ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.|
τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ᾿ ἀφιγμένος;|
ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ᾿ ἔπος οὑξερῶ τάχα,
ἥδοιο μέν, πῶς δ᾿ οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ᾿ ἴσως.|
τί δ᾿ ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ᾿ ἔχει διπλῆν;|
τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ᾿ ἐκεῖ.|
τί δ᾿; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;|
οὐ δῆτ᾿, ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.|
πῶς εἶπας; ἦ τέθνηκε Πόλυβος, ὦ γέρον;|
εἰ μὴ λέγω τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν.|
ὦ πρόσπολ᾿, οὐχὶ δεσπότῃ τάδ᾿ ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν᾿ ἐστέ. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ᾿ ἔφευγε μὴ κτάνοι· καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ᾿ ὕπο.|

πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ᾿ εἰς ὁμιλίας,
ποίας δ᾿ ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ᾿ ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ᾿ ἡνίκ᾿ ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ᾿ ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ᾿ ὀνείδη λαμβάνων, ἃ †ταῖς ἐμαῖς†
γοναῖσιν ἔσται σφῷν θ᾿ ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ᾿ ὑμᾶς ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ᾿ ὀνειδιεῖσθε· κᾆτα τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν᾿, ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ᾿ ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύτοιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὦ ᾿φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ᾿ ὄντε, μή σφε, περιίδῃς
πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ᾿ ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ᾿ οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ᾿ ὁρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί. L2[I]
σφῷν δ᾿, ὦ τέκν᾿, εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας, 𝔹
πόλλ᾿ ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ τοῦτ᾿ εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸς ἐᾷ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.|

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 1080 lines 3.0

Soph. OT

πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.|
καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;|
ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.|
ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.|
ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.|
οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἵν' ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.|
οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;|
καὶ γὰρ σὺ νῦν τἂν τῶι θεῶι πίστιν φέροις.|
καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῶιον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν,
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον,
ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
L3[O] θνῄσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῶι κακῶι.
𝔹 ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοίρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προσθῆι μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ
◆ σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
τοῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
οἷν οὔποθ' †ἡμὴ† χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τώδ' ἀεὶ μετειχέτην·
οἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
1467 ψαῦσαί μ' ἔασον κἀποκλαύσασθαι κακά.
1469 ἴθ' ὦ γονῆι γενναῖε. χερσί τἂν θιγὼν
1470 δοκοῖμ' ἔχειν σφας, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
1472 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
1474 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;|
1476 λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.|
ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεύρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ' ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα·
1484 ὃς ὑμίν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν

45 (32C)

ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;|
ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.|
οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;|
ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.|
τί φής, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.|
εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.|
πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῆι;|
σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.|
νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.|
καὶ τῶι μακρῶι γε συμμετρούμενος χρόνωι.|
φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους· εἴ τι μὴ τὠμῶι πόθωι
κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ.
τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Ἅιδηι Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.|
οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;|
ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῶι φόβωι παρηγόμην.|
μή νυν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.| L3[O]
καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;| 𝔹
τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ὧι τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα·
11 (6C) πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτωι
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.|
καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα. νῦν δ', ἐπεὶ
ζῆι, πᾶσ' ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.|
καὶ μὴν μέγας ≤γ'≥ ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.|
11 μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.|
ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;|
Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.|
τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;|
θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε.|
ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;|
μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ, τό τε
πατρῶιον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπῳκεῖτ'· εὐτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.| 999

ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;|
πατρός γε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.|
τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπείπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;|
καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.|
καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.|
ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμού.|
ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶις.|
πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.|
εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.|
ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθηι σαφής.|
ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβηις;|
τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.|
ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;|
πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;|
ὁθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.|
πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;|
οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.|
καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῶι μηδενί;|
ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ.|
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;|
δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.|
κᾆιθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;|
ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.|
L3[I] σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχών μ' αὐτῶι δίδως;|
𝔹 εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.|
ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;|
ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.|
✦ ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείαι πλάνης;|
σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῶι τότ' ἐν χρόνωι.|
τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἀγκάλαισι λαμβάνεις;|
ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.|
οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;|
λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.|
δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.|
ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.|
ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός; φράσον.|
οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶιον φρονεῖ.|
ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;|
οὔκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.|
τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγωι;|
τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.|
ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;|
μάλιστα· τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.|
ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;|
Soph. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.|
OT ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
850 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;

46 (33C) ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλῆισαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγωι παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός, ἆρά μου μέμνησθέ τι,
οἷ' ἔργα δράσας ὑμὶν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον,
νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χὡπόσα L3[I]
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται. 𝔹
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
12 (7C) ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν·
πίθεσθε, μὴ δείσητε· τἀμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.|
ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.|
οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
12 τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.|
οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται. Soph.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε· OT
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.| 1100

πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ᾽· ἐκ δὲ πυθμένων
Soph. ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα κἀμπίπτει στέγηι.
OT οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ᾽ εἰσείδομεν,
πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπλεγμένην.
ὁ δ᾽ ὡς ὁρᾶι νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾶι κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆι
ἔκειτο τλήμων, δεινά γ᾽ ἦν τἀνθένδ᾽ ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ᾽ αὐτῆς, αἶσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ᾽, ὁθούνεκ᾽ οὐκ ὄψοιντό νιν
οὔθ᾽ οἷ᾽ ἔπασχεν οὔθ᾽ ὁποῖ᾽ ἔδρα κακά,
ἀλλ᾽ ἐν σκότωι τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ᾽, οὓς δ᾽ ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ᾽ ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ
ἤρασσ᾽ ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ᾽ ὁμοῦ
γλῆναι γένει᾽ ἔτεγγον, οὐδ᾽ ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ᾽ ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος †χαλάζης αἱματοῦς† ἐτέγγετο.
†τάδ᾽ ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν οὐ μόνου κάτα,†
ἀλλ᾽ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιὸς δ᾽ ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θἠμέραι
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ᾽ ἐστὶ πάντων ὀνόματ᾽, οὐδέν ἐστ᾽ ἀπόν.|
L4[O] νῦν δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῆι κακοῦ;|
𝔹 βοᾶι διοίγειν κλῇθρα καὶ δηλοῦν τινα
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι᾽ οὐδὲ ῥητά μοι,
◆ ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ᾽ ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ᾽ εἰσόψηι τάχα
1296 τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ᾽ ἐποικτίσαι.|
1312 ἐς δεινόν, οὐδ᾽ ἀκουστόν, οὐδ᾽ ἐπόψιμον.|
1369 ὡς μὲν τάδ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ἔστ᾽ ἄριστ᾽ εἰργασμένα,
μή μ᾽ ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ᾽ ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ᾽ ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολών,
οὐδ᾽ αὖ τάλαιναν μητέρ᾽, οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ᾽ ἐστὶ κρείσσον᾽ ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ᾽ ἡ τέκνων δῆτ᾽ ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ᾽ ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ᾽ ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ᾽ ἄστυ γ᾽, οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ᾽ ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ᾽ ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς
1381 ἀπεστέρησ᾽ ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων

47 (34C) σημῆναθ᾽, ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε.|
οἶμαι μὲν οὐδέν᾽ ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν, Soph.
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ OT
ἥδ᾽ ἂν τάδ᾽ οὐχ ἥκιστ᾽ ἂν Ἰοκάστη λέγοι.|
γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν᾽ ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα; τόνδ᾽ οὗτος λέγει;|
τί δ᾽ ὅντιν᾽ εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.|
οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ᾽, ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ᾽ οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.|
μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ᾽· ἅλις νοσοῦσ᾽ ἐγώ.|
θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ᾽ ἐὰν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος ἐκφανῆι κακή.|
ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.|
οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ᾽ ἐκμαθεῖν σαφῶς.|
καὶ μὴν φρονοῦσά γ᾽ εὖ τὰ λῷστά σοι λέγω.|
τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ᾽ ἀλγύνει πάλαι.|
ὦ δύσποτμ᾽, εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.|
ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ᾽ ἐᾶτε πλουσίωι χαίρειν γένει.|
ἰοὺ ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ᾽ ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ᾽ οὔποθ᾽ ὕστερον.|
τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ᾽ ἀγρίας
ἄιξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ᾽ ὅπως
μὴ ᾽κ τῆς σιωπῆς τῆσδ᾽ ἀναρρήξει κακά.| L4[O]
ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω· τοὐμὸν δ᾽ ἐγώ, 𝔹
κεἰ σμικρόν ἐστι, σπέρμ᾽ ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ᾽ ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
13 (8C) τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ᾽ ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι
ποτ᾽ ἄλλος, ὥστε μὴ ᾽κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.| 1085
εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110
πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ᾽ ὁρᾶν δοκῶ,
13 ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῶι
γήραι ξυνάιδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ᾽ ἐμαυτοῦ· τῆι δ᾽ ἐπιστήμηι σύ μου
προὔχοις τάχ᾽ ἄν που, τὸν βοτῆρ᾽ ἰδὼν πάρος.|
ἔγνωκα γάρ, σάφ᾽ ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.|
σὲ πρῶτ᾽ ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις;| τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.|
οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ᾽ ἄν σ᾽ ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ᾽ ἦσθα σύ;|
ἦ, δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ᾽ οἴκοι τραφείς.| 1123

ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;|
ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην.|
χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;|
ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.|
τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;|
τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;|
τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἦ ξυνήλλαξάς τί πω;|
οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.|
κοὐδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ
{…} ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνα δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;|
λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.|
φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;|
τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;|
ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κεῖνος ὃς τότ' ἦν νέος.|
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;|
ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.|
L4[I] τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;|
𝔹 οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ.|
λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.|
σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς|
✦ μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.|
οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;|
δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;|
τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;|
ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.|
ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.|
πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.|
ἁνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.|
οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.|
πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός;|
ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.|
τίνος πολιτῶν τῶνδε κἀκ ποίας στέγης;|
μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.|
ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.|
τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν †γεννημάτων†.|
ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;|
οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.|
Soph. κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.|
OT κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ'· ἡ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.|
950 1173 ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;| μάλιστ', ἄναξ.|

48 (35c) ὡς πρὸς τί χρείας;| ὡς ἀναλώσαιμί νιν.|
τεκοῦσα τλήμων;| θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν.|
ποίων;| κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.|
πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;|
κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.|
ἰοὺ ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν τε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών.| 1185
ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι, 1223
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.|
λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῄς;|
ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.|
ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;| L4[I]
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν 𝔹
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
14 (9c) θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρόν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν
θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
14 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων. Soph.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις· OT
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀΰσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινος, 1000

ἐρημία με, κεἰ δίκαι᾽ ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικόσδ᾽ ὤν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.|
ὦ λῆμ᾽ ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ᾽ ἄν τι μηνίουσιν ἐς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ᾽ αὑτόν γ᾽ οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
✦ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ᾽ ὅτου
τάδ᾽ εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ᾽ ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ᾽ ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ᾽ ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ᾽ ἀγέννητος τότ᾽ ἦ;
εἰ δ᾽ αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ ᾽φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὕς τ᾽ ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ᾽ ἆκον πρᾶγμ᾽ ἂν εἰκότως ψέγοις.
μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνηι γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ᾽ ἀναγκάζων λέγειν
οἵους ἐρῶ τάχ᾽· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ᾽ εἰς τόδ᾽ ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
L1[O] ἔτικτε γάρ μ᾽ ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
𝔸 οὐκ εἰδότ᾽ οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ᾽ ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἑκόντ᾽ ἐμὲ
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων _ ἔγημα, φθέγγομαί τ᾽ ἄκων τάδε.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οὔτ᾽ ἐν τοῖσδ᾽ ἀκούσομαι κακὸς 1
γάμοισιν οὔθ᾽ οὓς αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ᾽ ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ᾽ ἀνιστορῶ·
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ᾽ ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι᾽ ἂν εἰ
πατήρ σ᾽ ὁ καίνων, ἢ τίνοι᾽ ἂν εὐθέως;
δοκῶ μέν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 1
τίνοι᾽ ἄν, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ᾽, εἶ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ᾽ ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ᾽ ἔπος,
τοιαῦτ᾽ ὀνειδίζεις με τῶνδ᾽ ἐναντίον.
καί τοι τὸ Θησέως ὄμμα θωπεῦσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς·
κᾆιθ᾽ ὧδ᾽ ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ᾽ ἐκλανθάνει,
ὁθούνεκ᾽ εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται

S5

KEY:
- within song (none)
- spoken by messenger
- † **crux** †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

Letters not underlined:
Jebb (OCT 1897) and
Lloyd-Jones & Wilson
(OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
401BCE	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S5

SOPHOCLES

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

METRICAL
TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**		
101-339	**101-200**	957-1108	**701-800**
340-439	**201-300**	1109-1208	**801-900**
440-578	**301-400**	1209-1347	**901-1000**
579-730	**401-500**	1348-1457	**1001-1100**
731-830	**501-600**	1458-1608	**1101-1200**
831-956	**601-700**	1609-1669	**1201-1261**

4L 𝔸 1-1006 **3L** 𝔹 1007-1669

PRINT
TWO-SIDED:
51 to **64**

ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν;
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
◆ στῆσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.|
πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω·
χῶρος δ' ὅδ' ἱρός, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.|
κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.|
χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.|
ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;|
τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.|
πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμὶν ἐμπόρων.|
L1[I] ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι;|
A ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.|
ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶιν ὁρῶ.|
ἦ δεῦρο προσστείχοντα κἀξωρμημένον;|
καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χὤ τι σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἁνὴρ ὅδε.|
ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
αὑτῆς θ' ὁρώσης οὕνεχ' ἡμὶν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι—|
πρίν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἕδρας
ἔξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.|
τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;|
ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.|
τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλυών;|
τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.|
ἀλλ' ἵλεωι μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.|
τί δ' ἐστὶ τοῦτο;| ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.|
Soph. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
OC δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.|
πρός νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσηις,
τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.|

50 (36C)

νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσηις ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως
οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὧδ' ἐπεισπεσὼν
ἄγεις θ' ἃ χρήιζεις καὶ παρίστασαι βίαι·
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῶι μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίαι
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς
οὔθ' εἷλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν, L1[I]
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά, A
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίαι τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι
τῶι νῶι θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.|
ὁρᾶις ἵν' ἥκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
2 (1C) φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.|
ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν νέμων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῄς,
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίαι.
ἤιδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
2 κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτωι γάμοι
ξυνόντες ηὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνήιδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾶι
τοιούσδ' ἀλήτας τῆιδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ὧι πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῶι τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τὠμῶι γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν. Soph.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν OC
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέληις· ἐπεὶ

ὦ γῆς ἄνακτες.| ὦ ξέν’, οὐ δίκαια δρᾶις.|
Soph. 832 δίκαια.| πῶς δίκαια;| τοὺς ἐμοὺς ἄγω.|
OC 844 ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.|
ποῦ, τέκνον, εἶ μοι;| πρὸς βίαν πορεύομαι.|
ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας.| ἀλλ’ οὐδὲν σθένω.|
οὐκ ἄξεθ’ ὑμεῖς;| ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.|
οὔκουν ποτ’ ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσηις· ἀλλ’ ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ’ ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ’ ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
◆ νίκα. χρόνωι γάρ, οἶδ’ ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθούνεκ’ αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾶις οὔτε πρόσθεν εἰργάσω, βίαι φίλων
ὀργῆι χάριν δούς, ἥ σ’ ἀεὶ λυμαίνεται.|
ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε.| μὴ ψαύειν λέγω.|
οὔτοι σ’ ἀφήσω, τῶνδέ γ’ ἐστερημένος.|
καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ τούτοιν μόναιν.|
ἀλλ’ ἐς τί τρέψηι;| τόνδ’ ἀπάξομαι λαβών.|
δεινὸν λέγοις ἄν.| τοῦτο νῦν πεπράξεται.|
ἢν μή γ’ ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθηι.|
ὦ φθέγμ’ ἀναιδές, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;|
αὐδῶ σιωπᾶν.| μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ’ ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι·
ὅς μ’, ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ’ ἀποσπάσας
L2[O] πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίαι.
𝔸 τοιγὰρ σέ τ’ αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηρᾶναί ποτε.|
ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;|
ὁρῶσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ’ ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ’ ἀμύνομαι.|
οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ’ ἄξω βίαι
875 κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνωι βραδύς.|
891 ὦ φίλτατ’, ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ’ ὑπ’ ἀνδρὸς ἀρτίως.|
τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ’ ὁ πημήνας; λέγε.|
Κρέων ὅδ’, ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.|
πῶς εἶπας;| οἷά περ πέπονθ’ ἀκήκοας.|
οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ’ ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρέλθωσ’ αἱ κόραι, γέλως δ’ ἐγὼ
ξένωι γένωμαι τῶιδε, χειρωθεὶς βίαι;
ἴθ’, ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ’ ἐγώ,
εἰ μὲν δι’ ὀργῆς ἧκον ἧς ὅδ’ ἄξιος,
650 906 ἄτρωτον οὐ μεθῆκ’ ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·

51 (37C) σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ’ ἐμοῦ φανεῖ.|
τίς ἔσθ’ ὁ χῶρος δῆτ’ ἐν ὧι βεβήκαμεν;| Soph.
ὅσ’ οἶδα κἀγὼ πάντ’ ἐπιστήσει κλύων. OC
χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὅδ’ ἔστ’· ἔχει δέ νιν
σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ’ ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ’ ἐπιστείβεις τόπον
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός,
ἔρεισμ’ Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τόνδ’ ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ’ ἐστίν, ὦ ξέν’, οὐ λόγοις
τιμώμεν’, ἀλλὰ τῆι ξυνουσίαι πλέον.|
ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;|
καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ’ ἐπώνυμοι.|
ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ ’πὶ τῶι πλήθει λόγος;|
ἐκ τοῦ κατ’ ἄστυ βασιλέως τάδ’ ἄρχεται.|
οὗτος δὲ τίς λόγωι τε καὶ σθένει κρατεῖ;|
Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.|
ἆρ’ ἄν τις αὐτῶι πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;|
ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν;|
ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνηι μέγα.|
καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;|
ὅσ’ ἂν λέγωμεν πάνθ’ ὁρῶντα λέξομεν.|
οἶσθ’, ὦ ξέν’, ὡς νῦν μὴ σφαλῆις; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος· L2[O]
αὐτοῦ μέν’, οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ 𝔸
τοῖς ἐνθάδ’ αὐτοῦ, μὴ κατ’ ἄστυ, δημόταις
λέξω τάδ’ ἐλθών· οἵδε γὰρ κρινοῦσί σοι
εἰ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν.|
ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;|
3 (2C) βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχωι, πάτερ,
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.|
ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ’ ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ’ ἐγώ,
Φοίβωι τε κἀμοὶ μὴ γένησθ’ ἀγνώμονες,
ὅς μοι, τὰ πόλλ’ ἐκεῖν’ ὅτ’ ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνωι μακρῶι,
3 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μέν, οἰκήσαντα, τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ’ ἀπήλασαν·
σημεῖα δ’ ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν’, ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ’ ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ’ ἐς τόδ’ ἄλσος. οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμὶν ἀντέκυρσ’ ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην 100

βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.|
◆ σίγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνωι παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.|
σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῶι μαθεῖν
116 ἔνεστιν ηὑλάβεια τῶν ποιουμένων.|
254 ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτίρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.|
τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώιζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
L2[I] κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν; οἵτινες βάθρων
𝔸 ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες· οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ' οὐδὲ τἄργα τἄμ'· ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν οὕνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην,
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποεῖσθ' μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
Soph. ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
OC ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
287 ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων

52 (38C) τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγωι μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῆι χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τάδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῶι γ', ὅσωιπερ κἀκ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῶι λέγειν
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶιμεν, εἰ τερποίμεθα.|
πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σά,
ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον, ἐν τῶι νῦν λόγωι;|
ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πείθειν οἷός τ' εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.|
ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῶι χρόνωι φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῶι γήραι τρέφει;|
γλώσσηι σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ L2[I]
δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.| 𝔸
χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.|
ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῶι λέγεις.|
οὐ δῆθ' ὅτωι γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.|
ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
4 (3C) φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.|
μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἷ' ἀνταμείβῃ ῥήματ', ἤν σ' ἕλω ποτέ,—|
τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίαι;|
ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.|
ποίωι σὺν ἔργωι τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;|
παίδοιν δυοῖν τοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
4 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.|
οἴμοι.| τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.|
τὴν παῖδ' ἔχεις μου;| τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.|
ἰὼ ξένοι. τί δράσετ'; ἦ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;|
χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι.|
ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.| Soph.
οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω OC
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;| τί δρᾶις, ξένε;|
οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.|

ὃν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
Soph. ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
OC γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀστῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθείς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
◆ ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὅσωιπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, δ' ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν τε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῶι διαίτηι, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ' ἐς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν· σύ νυν
L3[O] πρὸς θεῶν πατρῴων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
𝔸 †κρύψον,† θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκηι σέβοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός.|
ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾶι κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος,
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις, ἡνίκ' εἰσορᾶις πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾶι μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις, ἄκοντας φιλεῖν;
ὥσπερ τις εἴ τοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;

53 (39C) ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῆι τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών, Soph.
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσηι· τὰ δὲ OC
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.|
ταρβεῖν μέν, ὦ γεραιέ, τἀνθυμήματα
πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.|
καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;|
πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν
ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμψεν οἴχεται στελῶν.|
ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἕξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;|
καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν.|
τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνωι τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;|
μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀΐων,
θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεἰ βραδὺς
εὕδει, κλυών σου δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.|
ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῆι θ' αὑτοῦ πόλει
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῶι φίλος;|
ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;|
τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;| γυναῖχ' ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς L3[O]
κυνῆι πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει. 314 𝔸
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶι; 316
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ. 317
οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων 319
σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
5 (4C) μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα.|
πῶς εἶπας, ὦ παῖ;| παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον· αὐδῆι δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.|
ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπηι δεύτερον μόλις βλέπω.|
ὦ τέκνον, ἥκεις;| ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.|
τέκνον, πέφηνας;| οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.|
πρόσψαυσον, ὦ παῖ.| θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.|
ὦ σπέρμ' ὅμαιμον.| ὦ δυσάθλιαι τροφαί.|
ἦ τῆσδε κἀμοῦ;| δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.|
τέκνον, τί δ' ἦλθες;| σῆι, πάτερ, προμηθίαι.|
πότερα πόθοισι;| καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ὧιπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶι μόνωι.|
οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανίαι πονεῖν;|
εἴσ' οὗπέρ εἰσι· δεινὰ τἀν κείνοις τανῦν.|
ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτωι νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας 339

θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ᾽ ἀεί.
σφῷν δ᾽, ὦ τέκν᾽, οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ᾽ οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
σφὼ δ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ᾽ ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
γεροντἀγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ᾽ ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ᾽ ἀλωμένη,
✦ πολλοῖσι δ᾽ ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ᾽ ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ᾽, ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ᾽ ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθραι,
ἃ τοῦδ᾽ ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ δέ μοι
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ᾽ ἐξηλαυνόμην·
νῦν δ᾽ αὖ τίν᾽ ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
φέρουσα; τίς σ᾽ ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ᾽ ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μή που δεῖμ᾽ ἐμοὶ φέρουσά τι.|
ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ᾽ ἅπαθον, πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ᾽ ἐάσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ᾽ ἀλγεῖν καὶ λέγουσ᾽ αὖθις πάλιν.
L3[I] ἃ δ᾽ ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
𝔸 νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ᾽ ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρως Κρέοντί τε
θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγωι σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·
νῦν δ᾽ ἐκ θεῶν του κἀλιτηρίου φρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνωι μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ᾽, ὡς καθ᾽ ἡμᾶς ἔσθ᾽ ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ᾽ Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῆι καθέξων ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ᾽ οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ᾽ ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅπου θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.|
ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ᾽ ὡς ἐμοῦ θεοὺς
Soph. ὥραν τιν᾽ ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;|
OC ἔγωγε τοῖς νῦν γ᾽, ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.|
ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;|
σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ

54 (40C) ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ᾽ ἔπη
γῆι τῆιδ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.|
τίς δῆτ᾽ ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ᾽, ὅτωι πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ᾽ ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία;
ἔπειτα δ᾽ ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῆι τῆιδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἀγὼ σέβισθεὶς οὔποτ᾽ ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώραι δ᾽ ἔμπολιν κατοικιῶ.
εἰ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἡδὺ τῶι ξένωι μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν· εἰ δ᾽ ἐμοῦ στείχειν μέτα.
τόδ᾽ ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι· τῆιδε γὰρ ξυνοίσομαι.|
ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.|
τί δῆτα χρήιζεις; ἦ δόμους στείχειν ἐμούς;|
εἴ μοι θέμις γ᾽ ἦν. ἀλλ᾽ ὁ χῶρός ἐσθ᾽ ὅδε,|
ἐν ὧι τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.|
ἐν ὧι κρατήσω τῶν ἔμ᾽ ἐκβεβληκότων.|
μέγ᾽ ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.|
εἰ σοί γ᾽ ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.|
θάρσει τὸ τοῦδέ γ᾽ ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.|
οὔτοι σ᾽ ὑφ᾽ ὅρκου γ᾽ ὡς κακὸν πιστώσομαι.|
οὔκουν πέρα γ᾽ ἂν οὐδὲν ἢ λόγωι φέροις.|
πῶς οὖν ποήσεις;| τοῦ μάλιστ᾽ ὄκνος σ᾽ ἔχει;|
ἥξουσιν ἄνδρες| ἀλλὰ τοῖσδ᾽ ἔσται μέλον.|
ὅρα με λείπων| μὴ δίδασχ᾽ ἃ χρή με δρᾶν.| L3[I]
ὀκνοῦντ᾽ ἀνάγκη.| τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.| 𝔸
οὐκ οἶσθ᾽ ἀπειλὰς| οἶδ᾽ ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ᾽ ἀπάξοντ᾽ ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ᾽ ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῶι κατηπείλησαν· ἀλλ᾽ ὁ νοῦς ὅταν
6 (5C) αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ᾽ ἴσως κεἰ δείν᾽ ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ᾽ ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε·
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ᾽ ὅτι
6 τοὐμὸν φυλάξει σ᾽ ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.| 667
ὦ πλεῖστ᾽ ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον, 720
νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.|
τί δ᾽ ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;| ἄσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ᾽ ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.|
ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ᾽ ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.|
θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.| Soph.
ἄνδρες χθονὸς τῆσδ᾽ εὐγενεῖς οἰκήτορες, OC
ὁρῶ τιν᾽ ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου·

ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;|
Soph. OC χρόνωι μάθοις ἄν, οὐχὶ τῶι παρόντι που.|
ποίωι γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;|
ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένηι.|
τὰ λοίσθι' αἰτῆι τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσωι
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποεῖ.|
ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.|
ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῆι χάριν.|
ὅρα γε μήν· οὐ σμικρός, οὔχ, ἀγὼν ὅδε.|
πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κἀμοῦ λέγεις;|
◆ κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἄναξ, χρῄζουσί με.|
ἀλλ' εἰ θέλοντά γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.|
ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.|
ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.|
ὅταν μάθηις μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.|
δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.|
πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.|
ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;|
οὐ δῆτ' ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.|
τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;|
οὕτως ἔχει μοι· γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνωι.|
πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;|
τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.|
L4[O] ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;|
𝔸 ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆιδε πληγῆναι χθονί.|
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;|
ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνήισκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
τοῖς μὲν γὰρ ἤδη τοῖς δ' ἐν ὑστέρωι χρόνωι
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἵν' οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων· κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.|

55 (41C) θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν.|
τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;| Soph.
ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.| OC
ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;|
νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.|
γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσηι.|
καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου.|
ὅπως τί δράσηι, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.|
ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνηις ὅρων.|
ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;|
κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.|
κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμηι μάθοι.|
τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς.|
ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίαι κόνει;|
ἀλλ' οὐκ ἐᾶι τοὔμφυλον αἷμά σ', ὦ πάτερ.|
οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.|
ἔσται ποτ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.|
ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;|
τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.|
ἃ δ' ἐννέπεις, κλυοῦσα τοῦ λέγεις, τέκνον;|
ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.|
καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;|
ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.| L4[O]
παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;| 𝔸
ἄμφω γ' ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.|
κᾆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;|
ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως.|
7 (6C) ἀλλ' οἱ θεοί σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ' ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
7 οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατῄνεσεν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτ' ἐς τόνδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
χρόνωι δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,

56 (42C)

τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίαι
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρὸς τῶι πατρί, δυνάμενοι τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἀεί.
ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐτοῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
✦ ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει· τοῦτ' ἐγῷδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἁμοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητ' ὁμοῦ
προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποεῖσθαι, τῆιδε μὲν πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.|
ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδές θ' αἵδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῶιδ' ἐπεμβάλλεις λόγωι,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.|
L4[I] ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.|
A θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.|
τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.|
πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.|
ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;| 8 (7C)
κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.|
θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίωι τρόπωι;|
οἰὸς σὺ νεαρᾶς νεοπόκωι μαλλῶι λαβών.|
εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;|
χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.|
ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;| 8
τρισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.|
τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.|
ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.|
ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχηι;|
τρὶς ἐννέ' αὐτῆι κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.|
τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.|
Soph. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
OC στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.

ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.|
ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;|
ἠκούσαμέν τε χὤ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.|
ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν
τῶι μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
σφῶιν δ' ἁτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἢν εὔνους παρῆι.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.|
ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῆσται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.|
τοὐκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'. ἢν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.|
χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'. Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονῆι τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.|
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμὶν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα.|
πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῶι πάρος χρόνωι
τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδε ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι. **L4[I]**
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα A
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ, καί σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ·
ὡς οἶδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, χὡς εἷς πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῶι κάραι·
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσῴζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὤν, χὤτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.|
Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῶι λόγωι
παρῆκεν ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διοίχεται.|
τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.| **Soph.**
δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας **OC**
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.|

57 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τῶιδ᾽ ὑπερφέρει·
ἀφ᾽ ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ᾽ ἐμὲ
αὐτόν τ᾽ ἐχειροῦ τὰς κόρας τ᾽ οἴχει λαβών.
ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ᾽, ἵν᾽ ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ᾽ ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.|
ὁ ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ᾽ ἀμυναθεῖν.|
◆ ἅλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ᾽ οἱ παθόντες ἕσταμεν.|
τί δῆτ᾽ ἀμαυρῶι φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;|
ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δ᾽ ἐμὲ
χώρειν, _ ἵν᾽, εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ᾽ ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῖν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ᾽ ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύσοντες, οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ᾽ ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ᾽ ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ᾽ ὡς ἔχων ἔχει
καί σ᾽ εἷλε θηρῶνθ᾽ ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλωι
τῶι μὴ δικαίωι κτήματ᾽ οὐχὶ σώιζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις ἐς τόδ᾽· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ᾽ ἄσκευον ἐς τοσήνδ᾽ ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν,
ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὅτωι σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
L1[O] 𝔹 ἃ δεῖ μ᾽ ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν L1[O] 𝔹
ἑνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὤτε ταῦτ᾽ ἐμηχανῶ;|
οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ᾽ ὢν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ᾽ ἃ χρὴ ποεῖν.|
9 χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ᾽ ἡμίν, Οἰδίπους,
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω ᾽γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.|
ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.| 1043
ὦ ξεῖν᾽ ἀλῆτα, τῶι σκοπῶι μὲν οὐκ ἐρεῖς 1096
9 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ᾽ ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.|
ποῦ ποῦ; τί φῄς; πῶς εἶπας;| ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ᾽ ἄριστον ἄνδρ᾽ ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;|
ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;| αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ᾽ ὀπαόνων.|
προσέλθετ᾽, ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.|
αἰτεῖς ἃ τεύξῃ· σὺν πόθωι γὰρ ἡ χάρις.|
ποῦ δῆτα, ποῦ ᾽στον;| αἵδ᾽ ὁμοῦ πελάζομεν.|
59 ὦ φίλτατ᾽ ἔρνη.| τῶι τεκόντι πᾶν φίλον.| 1108

Soph.
OC

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

ὦ σκῆπτρα φωτός.| δυσμόρου γε δύσμορα.|
ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην σφῶιν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῶι φύσαντι, κἀναπαύσατον
τὸν πρόσθ' ἐρῆμον τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.|
ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
οὗ κἄστι τοὔργον· τοὐμὸν ≤ὧδ'≥ ἔσται βραχύ.|
ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον.
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῶι τε καὶ γῆι τῆιδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς
μόνοις παρ' ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ' ἂν ἄθλιος γεγὼς
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς ὧι τίς οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.|
οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὐδ' εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ'· ὧν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν ἡιρέθη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ' εἴσηι καὐτὸς ἐκ τούτοιν ξυνών;
λόγος δ' δε ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεύρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.|
τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει.|
φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
βωμῶι καθῆσθαι τῶι Ποσειδῶνος, παρ' ὧι

κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῶι τότ' ἐν χρόνωι,
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.|
ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἱ προπέμψαντες φίλων;|
αἵδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας.

Soph. OC

στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· "ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆιδ' ἐν ἡμέραι πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά, κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητώμεναι
◆ τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον."
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώϋξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβωι δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆι θεός·
"ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται."
ὁ δ' ὡς ἐπήισθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾶι μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα.
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· "ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ὁρκίαν τέκνοις,
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῶιδε· καὶ καταίνεσον
L2[O] 𝔹 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
μέλληις φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί."
ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα
κατήινεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένωι.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
"ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ †τὸ γενναῖον φρενὶ†
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα."
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνωι βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνωι
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῶι λόγωι.
μόρωι δ' ὁποίωι κεῖνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ

59 (43C) θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ.|
ποδαπόν; τί προσχρήιζοντα τῶι θακήματι;| Soph. OC
οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.|
ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου.|
σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μόνον
αἰτεῖν ἀπελθεῖν ≤τ'≥ ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.|
τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;|
ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.|
ὦ φίλτατε, σχὲς οὗπερ εἶ.| τί δ' ἔστι σοι;|
μή μου δεηθῆις.| πράγματος ποίου; λέγε.|
ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.|
καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;|
παῖς οὑμός, ὦναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.|
τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δράν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦδ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;|
ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκηι προσβάληις τάδ' εἰκαθεῖν.|
ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει σκόπει·
μή σοι πρόνοι' ἦι τοῦ θεοῦ φυλακτέα.|
πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῆι θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῶι θεῶι θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῶιν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν. L2[O]
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 𝔹
γνώμης, ἃ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ηὑρημέν' ἔργα τῶι λόγωι μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
11 (8C) τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπωιδαῖς ἐξεπάιδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει
πατρῶια καὶ μητρῶια πήμαθ' ἅπαθες·
11 κἂν κεῖνα λεύσσηις, οἶδ' ἐγώ, γνώσηι κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
ἀλλ' ἡμὶν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσεχρῄζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.|
τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον, ξέν', εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.|
ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλυεῖν,

ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὢν
σῶς ἴσθ', ἐάν περ κἀμέ τις σώιζηι θεῶν.|
καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος,
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.|
τίς οὗτος;| ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμηι, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.|
οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
◆ σὺν σφῷν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾶιδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατώικηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄισσεται·
ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθηι.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ' ἀποστραφῇς.
L2[I] οὐδ' ἀνταμείβηι μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
𝔹 πέμψεις ἄναυδος, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες,
πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῆι με, μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.|
λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὧν χρείαι πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.|
ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγῆι σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδωι.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ τοῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ' ἦλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ·
γῆς ἐκ πατρώιας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πάναρχος οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
Soph. γονῆι πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέραι.
OC ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγωι
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών,

60 (44C) θεοὶ γὰρ εὖ μὲν ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῆι·
ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἕπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ' ἀνδρὶ τῶιδε τῆιδε κρυφθῆναι χθονί.
τῆιδ', ὧδε, τῆιδε βᾶτε· τῆιδε γάρ μ' ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Ἅιδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ' εὐπραξίαι
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.|
ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.|
ὄλωλε γὰρ δύστηνος;| ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.| L2[I]
πῶς; ἆρα θείαι κἀπόνωι τάλας τύχηι;| 𝔹
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος·
12 (9C) ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾶι,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου
12 καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνωι, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήεκησαν ἧι νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πᾶσαν ἔσχε δρῶντος ἡδονήν,
κοὐκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, Soph.
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι OC
ῥίγησαν ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι _ κλαῖον, οὐδ' ἀνίεσαν

τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;|
Soph. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ' ἐφ' ὧι καλεῖς;|
OC Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται
1461 βροντὴ πρὸς Ἅιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.|
1472 ὦ παῖδες, ἥκει τῶιδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.|
πῶς οἶσθα; τῶι δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;|
καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν
1476 ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.|
1486 ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
◆ κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;|
τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;|
ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
1490 δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.|
1500 τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνός, ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.|
ἄναξ, ποθοῦντι προὐφάνης, καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.|
τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;|
ῥοπὴ βίου μοι· καί σ' ἅπερ ξυνήινεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.|
ἐν τῶι δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίωι;|
L3[O] αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
𝔹 ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων.|
πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;|
αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.|
πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ
κοὐ ψευδόφημα· χὤ τι χρὴ ποεῖν λέγε.|
ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῆιδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή_ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆι.
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγωι,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόληις μόνος·
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τωι
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶιζε, χὤταν ἐς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῆι, τῶι προφερτάτωι μόνωι
σήμαιν', ὁ δ' ἀεὶ τὠπιόντι δεικνύτω.
χοὕτως ἀδῆιον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῆι, ῥαιδίως καθύβρισαν.

61 (45C) πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω. Soph.
[ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτηι κλύω.] OC
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν, ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῶι γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δορί,
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῆι
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηιώσειν πυρί·
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης [χρόνωι
μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἀταλάντης] γόνος·
ἐγὼ δὲ _ σός, κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ L3[O]
πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος, 𝔹
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένωι
13 (10C) τῶιδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῆι, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
πρός νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ·
13 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγώ,
κοινῆι καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται·
ὅν, εἰ σὺ τἠμῆι ξυμπαραστήσηι φρενί,
βραχεῖ σὺν ὄγκωι καὶ πόνωι διασκεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
στήσω δ' ἐμαυτόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίαι.
καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.|
τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὕνεκ', Οἰδίπους,
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.| 1347

ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες τῆσδε δημοῦχοι χθονός,
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεύς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλυεῖν λόγους,
οὔ τἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο·
νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ τὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κἄθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
◆ ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνωι
ταὐτῶι βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος·
σὺ γάρ με μόχθωι τῶιδ' ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῶι τροφοὺς
τὰς παῖδας, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσώιζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί,
αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾶι μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
L3[I] κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
𝔹 πεσῆι μιανθεὶς χὠ σύναιμος ἐξ ἴσου.
τοιάσδ' ἀρὰς σφῶιν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ' ἔφυτον. αἵδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷιον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσηι,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῶιν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν
Soph. καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
OC πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.|
1050 1397 Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς

62 (46C) ξυνήδομαί σου, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.|
οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
οἴμοι δ' ἑταίρων· οἷον ἆρ' ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγώ,
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινι
ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ' ὄντ' ἄναυδον τῆιδε συγκῦρσαι τύχηι.
ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε ταῦτ' ἀρωμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται καί τις ὑμὶν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν.
καὶ σφῶιν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.|
Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.|
ὦ φιλτάτη, τὸ ποῖον, Ἀντιγόνη; λέγε.|
στρέψας στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα 'γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσηι.|
ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι _ ταὐτὸν εἰσάπαξ τρέσας;|
τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;|
αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.| L3[I]
ὁρᾶις τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει_ 𝔹
μαντεύμαθ', ὃς σφῶιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;|
χρῄζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα;|
οἴμοι τάλαινα. τίς δὲ τολμήσει κλυὼν
τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι τἀνδρός, οἷ' ἐθέσπισεν;|
14 (11C) οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαύρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν.|
οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;|
καὶ μή μ' ἐπίσχηις γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων·
σφῷ δ' εὐοδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ θανόντι μοι.
14 [τελεῖτ', ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον.]
μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις.| ὦ τάλαιν' ἐγώ.|
μή τοί μ' ὀδύρου.| καὶ τίς ἄν σ' ὁρμώμενον
ἐς προῦπτον Ἅιδην οὐ καταστένοι, κάσι;|
εἰ χρή, θανοῦμαι.| μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.|
μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ.| δυστάλαινά τἄρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.| ταῦτα δ' ἐν τῶι δαίμονι
καὶ τῆιδε φῦναι χἀτέραι. σφῶιν δ' οὖν ἐγὼ Soph.
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν· OC
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.| 1446
ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος, 1457 1100

ὡς ἐσμὲν ἤδη τῶι μακρῶι χρόνωι βραδεῖς.| 63
Soph. 600 ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
Τραχ. ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναϋφῆ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνωι τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ,
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἕρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς
δείξῃι θεοῖσιν ἡμέραι ταυροσφάγωι.
οὕτω γὰρ ηὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῶιδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῶι καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκει τῶιδ' ἐπὸν μαθήσεται.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὢν περισσὰ δρᾶν·
ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇι.|
ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν λέγεις ἐφαρμόσαι.|
L1[O] στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
𝔸 τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.|
✦ ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.|
ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν, ὡς _ ἐδεξάμην φίλως.|
ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῆι κέαρ.|
τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 1
μὴ πρῶι λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
632 πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.|
663 γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ἦι μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.|
τί δ' ἔστι, Δηιάνειρα, τέκνον Οἰνέως;|
οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.| 1
οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;|
μάλιστά γ'· ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τωι παραινέσαι λαβεῖν.|
δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.|
τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον, ἢν φράσω,
γυναῖκες, ὑμᾶς θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧι γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀργῆς οἰὸς εὐέρου πόκος,
τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
678 καὶ ψῆι κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν, 65

INCLUDED:

743 φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' <ἂν> ἀγένητον ποεῖν;
879 σχετλιώτατά γε πρὸς πρᾶξιν.| εἰπέ, τῶι μόρωι,

S6

KEY:
- 🎶 within song
- spoken by messenger
- † crux †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

Letters not underlined: Jebb (OCT 1897) and Lloyd-Jones & Wilson (OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
?	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S6

SOPHOCLES

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-146	**1-100**	599-728	**501-600**
147-264	**101-200**	729-866	**601-700**
265-364	**201-300**	867-1077	**701-800**
365-464	**301-400**	1078-1180	**801-900**
465-598	**401-500**	1181-1258	**901-978**

3L 𝔸 1-678 **3L** 𝔹 679-1258

PRINT TWO-SIDED: **65** to **76**

ΛΟΓΟΣ μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνηι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τωι κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν·
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως,
ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήιτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείωι κύτει
βούπρωιρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος ἀεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνωι δ' ἐν ὑστέρωι μέν, ἀσμένηι δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
ὃς εἰς ἀγῶνα τῶιδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι·
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβωι,
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
L1[I] τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
𝔸 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
◆ ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα. νὺξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε,
γήιτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ·
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τωι.
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῆιδ' ἀνάστατοι
ξένωι παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κεῖνος δ' ὅπου
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
κἄστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.|
δέσποινα Δηιάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα

64 (47C) ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶνδ' ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἧι δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λώφημα, τῆιδ' ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέωι κεκρυμμένον,
ὃ παῖς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦ 'πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμέ, τὸν πατρῶιον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦ μέσωι πόρωι,
ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἤϋσ' ἐγώ·
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
ἧκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήισκων δ' ὁ θὴρ
τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ' ὀνήσηι τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθηι,
πορθμῶν, ὁθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκηι χερσίν, ἧι μελάγχολους
ἔβαψεν ἰὸς θρέμμα Λερναίας ὕδρας, L1[I]
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον 𝔸
τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
2 (1C) χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ.
φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
2 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.|
ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.|
οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πείραι δ' οὐ προσωμίλησά πω.|
ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν· ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.|
ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'. ὡς σκότωι
κἂν αἰσχρὰ πράσσηις, οὔποτ' αἰσχύνηι πεσεῖ.|
τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,

Soph. Τραχ.

τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥείτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.|
πίθου λεγούσηι χρηστά, κοὐ μέμψηι χρόνωι
γυναικὶ τῇδε, κἀπ' ἐμοῦ κτήσηι χάριν.|
ἀλλ', ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεί σε μανθάνω
θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὕνεχ' ἡ πολύφθορος
καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τῶνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
οὓς εἶπας ἐς τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι.
ὡς τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.|
L2[O] ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν,
𝔸 κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
◆ θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,
ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
496 χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῶι στόλωι.|
531 ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδωι,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθραι,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνωι πολλὰ τῇδε τῆι νόσωι·
τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
548 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ

450

65 (48C)

τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώισκει δόμους·
ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.|
ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.|
ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.|
σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρειν.|
ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.|
καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρύσθαι χθονός;|
τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
Λυδῆι γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.|
πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.|
ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.|
ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;|
Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἢ μέλλειν ἔτι.|
ἆρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι L2[O]
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;| 𝔸
τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.|
ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον εἰς τό γ' ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
3 (2C) ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένωι, τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα
[ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]
κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα.|
ἀλλ' εἶμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῆ·
ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἴα πατρὸς
3 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.|
χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρωι τό γ' εὖ
πράσσειν ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶι.| 93
♫ ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω| 136
πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει 141
πάθημα τοὐμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὑτοῦ, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ,
οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ, 146

100

ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον 66 (49C)
ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῆι, λάβηι τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·
ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἁμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὕτω φράσαι,
ἀλλ' ὥς τι δράσων εἷρπε κοὐ θανούμενος.
νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
χρείη μ' ἑλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον νέμοι,
χρόνον προτάξας, ὡς τρίμηνος ἡνίκα
χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβώς,
τότ' ἢ θανεῖν χρείη σφε τῶιδε τῶι χρόνωι,
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτωι βίωι.
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
L2[I] Δωδῶνι δισσῶν ἐκ Πελειάδων ἔφη.
𝔸 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
◆ τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών·
ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
φόβωι, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.|
εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῆ 4 (3C)
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.|
δέσποινα Δηιάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.|
τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;|
τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν 4
ἥξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρωι.|
καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;|
ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦδ' ἐγὼ κλυὼν
ἀπῆιξ', ὅπως σοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.|
αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;|
Soph. οὐκ εὐμαρείαι χρώμενος πολλῆι, γύναι.
Τραχ. κύκλωι γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει περιστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
196 †τὸ γὰρ ποθοῦν† ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων 68

οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπηις ἱστορούμενος βραχύ.|
λέγ' εἴ τι χρῄζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.|
τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δήπου;| x φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;|
οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾶις,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;|
ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλυεῖν πάρα;|
πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσηι Τραχινίων
ἀγορᾶι πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.| 423
κλυεῖν γ' ἔφασκον. ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται 425
δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον.|
ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;|
ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.|
ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθωι
πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.|
ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.|
μή, πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψηις λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆι,
οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί. L2[I]
Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται 𝔸
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χἀτέρας οἵας γ' ἐμοῦ;
ὥστ' εἴ τι τὠμῶι γ' ἀνδρὶ τῆιδε τῆι νόσωι
ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῆιδε τῆι γυναικί, τῆι μεταιτίαι
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις·
εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέληις γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσηι κακός.
ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθές· ὡς ἐλευθέρωι
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται·
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φράσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν Soph.
ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἥδε τ' οὐδ' ἂν εἰ Τραχ.
κάρτ' ἐντακείη τῶι φιλεῖν, ἐπεί σφ' ἐγὼ
ὤικτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι 464

ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὁρᾶις, ἥκει δόμους
ἐς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ᾽ ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ᾽ εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθωι.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν᾽, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσηι Τραχινίων
ἀγορᾶι συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ᾽ ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δ᾽ ὀρθὸν ἐξείρηχ᾽ ὅμως.|
οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ᾽ εἰμὶ πράγματος;
τίν᾽ ἐσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὢ δύστηνος· ἆρ᾽ ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;|
ἦ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ᾽ ὄμμα καὶ φύσιν·
πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου †ποτὲ†
Ἰόλη ᾽καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.|
ὄλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ᾽ ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέπονθ᾽ αὑτῶι κακά.|
τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.|
πεύθου μολοῦσα τἀνδρός, ὡς τάχ᾽ ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.|
ἀλλ᾽ εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.|
L3[O] ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν;|
𝔸 μίμν᾽, ὡς ὅδ᾽ ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ᾽ ἀγγέλων
◆ ἀλλ᾽ αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.|
τί χρή, γύναι, μολόντα μ᾽ Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος, ὡς ὁρᾶις, ἐμοῦ.|
ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνωι βραδεῖ μολὼν
ἄισσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.|
ἀλλ᾽ εἴ τι χρήιζεις ἱστορεῖν, πάρειμ᾽ ἐγώ.|
ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νεμεῖς;|
ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ᾽ ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.|
τίς ἡ γυνὴ δῆτ᾽ ἐστὶν ἣν ἥκεις ἄγων;|
Εὐβοιίς· ὧν δ᾽ ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.|
οὗτος, βλέφ᾽ ὧδε. πρὸς τίν᾽ ἐννέπειν δοκεῖς;|
σὺ δ᾽ εἰς τί δή με τοῦτ᾽ ἐρωτήσας ἔχεις;|
τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ᾽ ἱστορῶ.|
πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηιάνειραν, Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ᾽ Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.|
τοῦτ᾽ αὔτ᾽ ἔχρηιζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;| x δίκαια γάρ.|
τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν εὑρεθῆις ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;|
πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;|
οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.|
350 414 ἄπειμι. μῶρος δ᾽ ἦ πάλαι κλύων σέθεν.|

67 (50c)
5 (4c)
5

οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ᾽ ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκὼν ἑκοῦσί δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ᾽ αὐτὸν αὐτίκ᾽ ἐμφανῆ.|
ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν᾽ ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνωι χαράν.
φωνήσατ᾽, ὦ γυναῖκες, αἵ τ᾽ εἴσω στέγης
αἵ τ᾽ ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.| 204
♪ ἁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων 207
♪ τὸν αὐλόν ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός| 216
ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ᾽ ὄμματος 225
φρουρὰν παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, χρόνωι
πολλῶι φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.|
ἀλλ᾽ εὖ μὲν ἵγμεθ᾽, εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ᾽ ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσοντ᾽ ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.|
ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, πρῶθ᾽ ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ᾽ Ἡρακλέα προσδέξομαι.|
ἔγωγέ τοί σφ᾽ ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσωι βαρύν.|
ποῦ γῆς; πατρώιας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.|
ἀκτή τις ἔστ᾽ Εὐβοιΐς, ἔνθ᾽ ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ᾽ ἔγκαρπα Κηναίωι Διί.|
εὐκταῖα φαίνων, ἢ ᾽πὸ μαντείας τινός;|
εὐχαῖς, ὅθ᾽ ᾕρει τῶνδ᾽ ἀνάστατον δορὶ L3[O]
χώραν γυναικῶν ὧν ὁρᾶις ἐν ὄμμασιν.| 𝔸
αὗται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ πότ᾽ εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.|
ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ᾽ αὑτῶι κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.|
ἦ κἀπὶ ταύτηι τῆι πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;|
οὔκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ᾽, ὡς φήσ᾽ αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ᾽ ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ᾽ οὐ χρὴ φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆι.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάληι τῆι βαρβάρωι
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοὔτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν
ὥσθ᾽ ὅρκον αὑτῶι προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος, ἀλλ᾽ ὅθ᾽ ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ᾽ εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ᾽ ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ᾽ ἀτηρᾶι φρενί, 264 200

λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
†φώνει δέ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
ῥαίοιτο·† δείπνοις δ', ἡνίκ' ἦν ᾠνωμένος,
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν
πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέραι δὲ νοῦν
ἔχοντ' ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὁθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλωι
ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκηι χειρουμένωι·
ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλιόντες ἐκ γλώσσης κακῆς
αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾶις,
ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον
χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνωι τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξηι πατρώιωι Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
L3[I] πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.|
𝔸 ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ,
◆ τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένηι λόγωι.|
πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκωι φρενί;
πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆιδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῆι ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας ὁρώσηι δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
Soph. τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
Τραχ. ἔξειπ'. ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
βλέπουσ', ὅσωιπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.|
τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως

68 (51C) γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.|
μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;|
οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.|
οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;|
ἥκιστα· σιγῆι τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.|
εἴπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ.|
οὔ τἄρα τῶι γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνωι διήσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προὔφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος
δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτή γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.|
ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσιν ἄλλην πρός γ' ἐμοῦ λύπην λάβηι·
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
σπεύδηις, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.|
αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ', ὅπως
μάθηις, ἄνευ τῶνδ' οὕστινάς γ' ἄγεις ἔσω,
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθηις ἃ δεῖ·
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμων ἐγώ.|
τί δ' ἔστι; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;|
σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος L3[I]
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.| 𝔸
πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;|
σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.|
καὶ δὴ βεβᾶσι, χὠ λόγος σημαινέτω.|
6 (5C) ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακός,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.|
τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει.|
τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
6 ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε,
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάληι πόνων
λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας Soph.
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἧι Τραχ.
τὸν Εὔρυτον τόνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν

ἧι τοῦτ᾽ ἐπράχθη, μείζον᾽ ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με Κένταυρος πονῶν
πλευρὰν πικρᾶι γλωχῖνι προὐδιδάξατο,
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ᾽ ἐσωιζόμην,
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν·
καί μοι τάδ᾽ ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ᾽ ἔδρων·
τὸ φάρμακον τοῦτ᾽ ἄπυρον ἀκτῖνός τ᾽ ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώιζειν ἐμέ,
ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ᾽, ὅτ᾽ ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ᾽ οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆι
μαλλῶι, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην,
κἄθηκα συμπτύξασ᾽ ἀλαμπὲς ἡλίου
κοίλωι ζυγάστρωι δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ᾽ ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπωι μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
τῆς οἰός, ὧι προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα,
ἀκτῖν᾽ ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ᾽ ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῆι μάλιστ᾽ εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ᾽ ἂν βλέψειας ἐν τομῆι ξύλου.
τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προὔκειτ᾽, ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ᾽ ἀμπέλου.
ὥστ᾽ οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὁρῶ δέ μ᾽ ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ᾽, ἀντὶ τοῦ θνήισκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ᾽ εὔνοιαν, ἧς ἔθνῃσχ᾽ ὕπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ᾽ ἀποφθίσαι
7 χρήιζων ἔθελγέ μ᾽· ὧν ἐγὼ μεθύστερον,
ὅτ᾽ οὐκέτ᾽ ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ·
τὸν γὰρ βαλόντ᾽ ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χὤνπερ ἂν θίγηι,
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ᾽· ἐκ δὲ τοῦδ᾽ ὅδε
7 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξηι γοῦν ἐμῆι.
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταὐτῆι σὺν ὁρμῆι κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα·
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾶι μὴ κακὴ πεφυκέναι.|
ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν᾽ ἀναγκαίως ἔχει·
τὴν δ᾽ ἐλπίδ᾽ οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.|
οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδ᾽ ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.|
ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ᾽ξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.|

L1[O]
𝔹
◆

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

τοιαῦτά δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ 70
κοινωνός, ἀλλ' ὧι μηδὲν ἔστ' οἴκοι βαρύ.|
σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῶι σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ᾤχετο.|
ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λώιους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.|
τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;|
τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῆιδ' ἐν ἡμέραι.|
οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;|
ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
743 ? φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' <ἂν> ἀγένητον ποεῖν;|
πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς;|
αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλυών.|
ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι;|
εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ' εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῴωι Διὶ
L1[I] βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
𝔹 οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθωι.
◆ μέλλοντι δ' αὐτῶι πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προὐξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 8
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἵλεωι φρενὶ
κόσμωι τε χαίρων καὶ στολῆι κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται 8
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτών, ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοίνιας
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο.
ἐνταῦθα δὴ 'βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
Soph. ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
Τραχ. δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
650 778 σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο, 72

Soph. Τραχ.

71 μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗι λυγίζεται,
ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῆι λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῆι βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῶι στρατῶι
δακρυρροοῦντα, καί με προσβλέψας καλεῖ·
ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγηις τοὐμὸν κακόν,
μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
ἀλλ' ἆρον ἔξω, καὶ μάλιστα μέν με θὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσωι σκάφει
L2[O] θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις L2[O]
𝔹 βρυχώμενον σπασμοῖσι. καί νιν αὐτίκα 𝔹
◆ ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῶι
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
τείσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
9 θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες,
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψ<u>ει</u> ποτέ.|
τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὁθούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῶι κατηγόρωι;|
ἐᾶτ' ἀφέρπειν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῆι γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσηι καλός.
9 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῷιον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾶι;
ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἣν
τὠμῶι δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.| 820
♪ ὅ τ' ἔλακεν, ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι 824
♪ δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825
♪ ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρ<u>εφ</u>ε δ' αἰόλος δράκων, 834
♪ πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τ<u>ὰ</u> νῦν ἴδοι, 835
♪ γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς| 845
πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου;| 864
73 ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχὴ 866

867 κωκυτὸν εἴσω, καί τι καινίζει στέγη.|
869 τήνδ᾽ ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι.|
ὦ παῖδες, ὡς ἄρ᾽ ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.|
τί δ᾽, ὦ γεραιά, καινοποιηθὲν λέγεις;|
βέβηκε Δηιάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.|
οὐ δή ποθ᾽ ὡς θανοῦσα;| πάντ᾽ ἀκήκοας.|
τέθνηκεν ἡ τάλαινα;| δεύτερον κλύεις.|
τάλαιν᾽, ὀλέθρία· τίνι τρόπωι θανεῖν σφε φῄς;|
879 ? σχετλιώτατά γε πρὸς πρᾶξιν.| εἰπέ, τῶι μόρωι,|
889 ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
891 ♫ αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.
896 ἄγαν γε· μᾶλλον δ᾽, εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ᾽ ἔδρασε, κάρτ᾽ ἂν ᾤκτισας.|
καὶ ταῦτ᾽ ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;|
δεινῶς γε· πεύσηι δ᾽, ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ᾽ ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ᾽, ὅπως ἄψορρον ἀντώιη πατρί,
κρύψασ᾽ ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ᾽ ὅτι
γένοιντ᾽ ἔρημοι, κλαῖε δ᾽ ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·
L2[I] ἄλληι δὲ κἄλληι δωμάτων στρωφωμένη,
𝔹 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
◆ ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμον᾽ ἀνακαλουμένη.
καὶ τῆς ἐπ᾽ ἄλλοις ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ᾽ ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ᾽ ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην. 10
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ᾽ ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ᾽ ἐτέλεσε τοῦτ᾽, ἐπενθοροῦσ᾽ ἄνω
καθέζετ᾽ ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ᾽ ἐμά, 10
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ᾽, ὡς ἔμ᾽ οὔποτε
δέξεσθ᾽ ἔτ᾽ ἐν κοίταισι ταῖσδ᾽ εὐνάτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα συντόνωι χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ἧι χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ᾽ ἐλώπισεν
πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ᾽ εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ᾽, ὅσονπερ ἔσθενον,
Soph. τῶι παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
Τραχ. κἀν ὧι τὸ κεῖσε δεῦρό τ᾽ ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνωι
750 931 πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην. 74

72 τὸ δ᾽ ὧδ᾽ ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ᾽ ἂν φέροι;|
ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.|
τίς γάρ ποθ᾽, ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος, σοὶ δ᾽ αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ᾽ ἄν, ὅστις μὴ ᾽ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἕλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ᾽, ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.|
ἁνὴρ ὅδ᾽ ὡς ἔοικεν οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ᾽ ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.|
οἴμοι, τάχ᾽, ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φρασεῖς.|
σὺ γάρ μ᾽ ἀπ᾽ εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.|
δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.|
οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.|
ἀλλ᾽ ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;|
οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.|
πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;|
ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.|
τοιγὰρ ποήσω κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.|
καλῶς τελευτᾶις· κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθες, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν᾽ οἶστρον ἐς πυράν με θῆις.
ἄγ᾽ ἐγκονεῖτ᾽, αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.| L2[I]
ἀλλ᾽ οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε, 𝔹
ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.| 1258

Soph.
Τραχ.
978

ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.|
ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;|
οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;|
ἰδού, προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.|
ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα.|
ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;|
ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.|
ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.|
εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.|
οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὔχομαι δ' ὅμως.|
οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψίστου πάγον;|
οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.|
ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρήιζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ·
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.|
οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἷά μ' εἴργασαι.|
ὁποῖα δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.|
L3[O] οἴμοι μάλ' αὖθις, οἷά μ' ἐκκαλῆι, πάτερ,
𝔹 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.|
✦ οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.|
καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰώιμην τὸ σόν;|
ἀλλ' εἰ φοβῆι πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ' ἔργασαι.|
φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.|
ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;|
ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
τὰ δ' ἄλλα πράξω, κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος.|
ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.|
εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.|
τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;|
Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ.|
ἔγνως. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρώιων ὁρκίων μεμνημένος,
προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί·
μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβηι ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πιθοῦ· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.|
οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,

73 (52C)

Soph. Τραχ.

ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
ὄψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφί νιν γοώμενος,
οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίαι βάλοι κακῆι,
κλαίων ὁθούνεχ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα,
πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
ἢ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον,
πρὶν εὖ πάθηι τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.| **946**
♪♪ ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως | **955**
κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι, **1044**
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται.|
ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμά, κοὐ λόγωι κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ὧι διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας L3[O]
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας 𝔹
ῥοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστωι τῆιδε χειρωθεὶς πέδηι.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
11 (6C)
στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω·
γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.
11
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
λωβητὸν εἶδος ἐν δίκηι κακούμενον.
ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων· καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ηὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός,
σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο 1077

πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
1080 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
1082 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
διῆιξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν
1084 ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
1087 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
βίαι κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυᾶ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
L3[I] ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
𝔹 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
◆ κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κἀκ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῆι πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτεισάμην.|
ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.|
ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου, νοσῶν ὅμως.
αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
θυμῶι δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.|
εἰπὼν ὃ χρήιζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.|
τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἐστιν, οἷς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.|
ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;|
ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.|
Soph. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.|
Τραχ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.|
λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.|
λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.|

74 (53C) πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.|
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.|
οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;|
κἂν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.|
δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπὲ δ' ἧι νοεῖς.|
ἅπαν τὸ χρῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη.|
χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶι;|
στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.|
καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;|
Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῶιδε φίλτρωι τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.|
ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν.
ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ.|
ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίαι
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἕδραν,
παίδων τε τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ,
πράσσειν, κλυόντες ἐξυπηρετήσομεν.| L3[I]
σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον· ἐξήκεις δ' ἵνα 𝔹
φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
τῶν ἐμπνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
12 (7C) ὅδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
12 ἥ μοι χρόνωι τῶι ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς·
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῶιδε τἀνδρὶ σύμμαχον,
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον Soph.
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.| Τραχ.
ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἐς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.|

πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
Soph. στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
Φιλοκ. διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν
390 ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.|
403 ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε·
καί μοι προσᾴδεθ', ὥστε γιγνώσκειν ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσηι θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
ἀλλ' οὔ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.|
οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.|
πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χοὖτος οἴχεται θανών;|
ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει.|
οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
οὐδ' οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίωι,
οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.|
οὐ δῆτ'. ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῶι.|
τί δ'; οὐ παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
Νέστωρ ὁ Πύλιος, ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
L1[O] κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων σοφά.|
𝔸 κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
Ἀντίλοχος αὐτῶι φροῦδος ὃς παρῆν γόνος.|
οἴμοι, δύ' αὖ τώδ' ἄνδρ' ἔλεξας, οἶν ἐγὼ
ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
✦ φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἵδε μὲν
τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα 1
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν;|
σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χαὶ σοφαὶ
γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.|
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
434 Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;|
436 τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν
αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.| 1
ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσηι δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ.|
ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;|
οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐῴη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;|
οὐκ εἶδον αὐτόν, ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.|
ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
350 448 καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ

S7

KEY:
- 🎶 within song
- spoken by messenger (none)
- † crux †
- | end of series of lines by same speaker
- ✦ row of last line

Letters not underlined: Jebb (OCT 1897) and Lloyd-Jones & Wilson (OCT 1990) agree.

PREMIERE	PRIZE	TRILOGY	SATYR PLAY
409 BCE	?	?	?

DRAMATIS PERSONAE & SUMMARY: LINK

S7

SOPHOCLES

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

METRICAL TRIMETERS

BARD LINES .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART, WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

LINE RANGE	BOOKLET RANGE	LINE RANGE	BOOKLET RANGE
1-100	**1-100**		
101-285	**101-200**	768-911	**601-700**
286-385	**201-300**	912-1012	**701-800**
386-498	**301-400**	1013-1249	**801-900**
499-610	**401-500**	1250-1349	**901-1000**
611-767	**501-600**	1350-1444	**1001-1081**

2L 𝔸 1-448
2L 𝔹 449-962
2L ℂ 963-1444

PRINT TWO-SIDED: **77** to **88**

ἈΚΤῊ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ’ οἰκουμένη·
ἔνθ’, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφείς,
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾶ
Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ’ ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ’ ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσωι καταστάζοντα διαβόρωι πόδα,
ὅτ’ οὔτε λοιβῆς ἡμὶν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ’ ἀγρίαις
κατεῖχ’ ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
μὴ καὶ μάθηι μ’ ἥκοντα, κἀκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα τῶι νιν αὐτίχ’ αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ’ ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ’ ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ’ ὅπου ’στ’ ἐνταῦθα δίστομος πέτρα,
τοιάδ’, ἵν’ ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ’ ὕπνον
δι’ ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαιὸν δ’ ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ’ ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα †σήμαιν’† εἴτ’ ἔχει
χῶρον τὸν αὐτὸν τόνδ’ ἔτ’, εἴτ’ ἄλληι κυρεῖ,
ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύηις,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ’ ἐξ ἀμφοῖν ἴηι.|
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις·
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.|
ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.|
τόδ’ ἐξύπερθε· καὶ στίβου γ’ οὐδεὶς κτύπος.|
ὅρα καθ’ ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῆι.|
ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.|
οὐδ’ ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή;|
στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τωι.|
τὰ δ’ ἄλλ’ ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ’ ὑπόστεγον;|
αὐτόξυλόν γ’ ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος
τεχνήματ’ ἀνδρός, καὶ πυρεῖ’ ὁμοῦ τάδε.|
κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.|
ἰοὺ ἰού· καὶ ταῦτά γ’ ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.|
ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κἄστ’ οὐχ ἑκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾶι κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἀλλ’ ἢ ’πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον ἐς κατασκοπήν,
μὴ καὶ λάθηι με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτ’ ἔμ’ ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.|
ἀλλ’ ἔρχεταί τε καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ’ εἴ τι χρήζεις, φράζε δευτέρωι λόγωι.|
Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ’ ἐφ’ οἷς ἐλήλυθας

ἀλλ’ εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ’ ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω.|
οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ’, ὦ τάλας,
ἀλγήμαθ’, ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.|
ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ’, ὅτωι σ’ ἐνύβρισαν.|
ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλωι μέτα
δῖός τ’ Ὀδυσσεὺς χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρός,
λέγοντες, εἴτ’ ἀληθὲς εἴτ’ ἄρ’ οὖν μάτην,
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ’, ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ’ ἄλλον ἢ ’μ’ ἑλεῖν.
ταῦτ’, ὦ ξέν’, οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ’ ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρωι,
ὅπως ἴδοιμ’ ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τἀπὶ Τροίαι πέργαμ’ αἱρήσοιμ’ ἰών.
ἦν δ’ ἦμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίωι πλάτηι
κατηγόμην· καί μ’ εὐθὺς ἐν κύκλωι στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ’, ὀμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκέτ’ ὄντα ζῶντ’ Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ’. ἐγὼ δ’ ὁ δύσμορος,
ἐπεὶ ’δάκρυσα κεῖνον, οὐ μακρῶι χρόνωι
ἐλθὼν Ἀτρείδας προσ_φιλῶς, ὡς εἰκὸς ἦν,
τά θ’ ὅπλ’ ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς τά τ’ ἄλλ’ ὅσ’ ἦν.
οἱ δ’ εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
ὦ σπέρμ’ Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ’ ἑλέσθαι, τῶν δ’ ὅπλων κείνων ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ _δακρύσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῆι βαρείαι, καὶ καταλγήσας λέγω·
“ὦ σχέτλι’, ἦ τολμήσατ’ ἀντ’ ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὁ δ’ εἶπ’ Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ὢν κυρεῖ,
ναί, παῖ, δεδώκασ’ ἐνδίκως οὗτοι τάδε·
ἐγὼ γὰρ αὔτ’ ἔσωσα κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ’ ἀφαιρήσοιτό με.
ὁ δ’ ἐνθάδ’ ἥκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,
δηχθεὶς πρὸς ἁξήκουσεν ὧδ’ ἠμείψατο·
οὐκ ἦσθ’ ἵν’ ἡμεῖς, ἀλλ’ ἀπῆσθ’ ἵν’ οὔ σ’ ἔδει·
καὶ ταῦτ’, ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μήποτ’ ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ’ ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει·

77 (55C)

Soph. Φιλοκ.

κἄδει τι βαιᾶι τῆιδ' ὑπὸ στέγηι μόνον
διακονεῖσθαι· γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας
εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καί που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν,
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώιζει μ' ἀεί.
οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθηις.
ταύτηι πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών·
οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν, οὐδ' ὅποι πλέων
ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε
ἐν τῶι μακρῶι γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνωι·
οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μέν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν οἰκτίραντες, ἤ τινα στολήν·
ἐκεῖνο δ' οὐδείς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει,
L2[O] σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
𝔸 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῶι τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ' ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
ὦ παῖ, δεδράκασ'· οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ
✦ δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.|
3 (2C)
ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.|
ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις
ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.|
ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ' Ἀτρείδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθών;|
3
θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἡ Σπάρτη θ' ὅτι
χἠ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.|
εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;|
ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών.
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,|
οἴμοι· φράσηις μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ'· ἦ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;|
τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.|

Soph. Φιλοκ.

γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῶι σώματι,
ἀλλ' ἤν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύηις, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.|
τί δῆτ' ἄνωγας;| τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾶι τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην γ' ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένωι,
ἀλλ' αὔτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
θέληις καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.
τούτωι γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς· εἰ δ' ἐργάσει
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι τοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενὶ
οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
ὥστ' εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
ὄλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών. L2[O]
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς 𝔸
ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά·
ἀλλ' ἡδὺ γάρ τι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτόν, κᾆιτα τὸν λοιπὸν χρόνον
κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.|
ἐγὼ μὲν οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὥς φασιν, οὑκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἴμ' ἑτοῖμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν
καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.|
ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην.|
τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;|

λέγω σ' ἐγὼ δόλωι Φιλοκτήτην λαβεῖν.|
τί δ' ἐν δόλωι δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;|
οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.|
οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;|
ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.|
οὐκ ἆρ' ἐκείνωι γ' οὐδὲ προσμεῖξαι θρασύ;|
οὔ, μὴ δόλωι λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.|
οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;|
οὔκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.|
πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν;|
ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.|
κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;|
αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.|
οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;|
οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ.|
θηρατέ' <οὖν> γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.|
ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρηι δωρήματα.|
ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.|
σοφός τ' ἂν αὑτὸς κἀγαθὸς κεκλῆι' ἅμα.|
ἴτω· ποήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.|
ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα;|
σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῄνεσα.|
σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
L2[I] καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
𝔸 κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσῆι·
οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου
◆ δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῶιν,
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σώιζει μ' ἀεί.|
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κἀκ ποίας πάτρας
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνωι
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε κἄφιλον κακούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.|
Soph. ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα
Φιλοκ. Ἕλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούληι μαθεῖν.|
ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνωι μακρῶι.

78 (56C) τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.|
ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.|
ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλωι προσέσχες τήνδε γῆν, πόθεν πλέων;|
ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ.|
πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.|
ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;|
ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅντιν' εἰσορᾷς;|
πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;|
οὐδ' ὄνομ' <ἄρ> οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ᾔσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;|
ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς.|
ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὗ μηδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ πω·
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως L2[I]
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων, 𝔸
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρίαι
νόσωι καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
4 (3C) πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίωι χαράγματι·
ξὺν ἧι μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ᾤχοντ' ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτηι στόλωι.
τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτραι,
λιπόντες ᾤχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρωι
4 ῥάκη προθέντες βαιὰ καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δή, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν Soph.
ηὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν, Φιλοκ.
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι,

λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
Soph. πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.|
Φιλοκ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.|
οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.|
οἴμοι, τί εἶπας;| μὴ στέναζε, πρὶν μάθηις.|
ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;|
σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.|
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;| πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.|
ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.|
ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.|
ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνηι μ' ὁρῶν
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρώιων, τὸν βίον με μὴ ἀφέληι.
ὤμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾶι πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
L1[O] θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
𝔹 ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτωι λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὑξ Ἀχιλλέως·
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ' ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
◆ προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει,
ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει,
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
εἴδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλωι.
949 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
951 τί φής; σιωπᾶις. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' αὐανοῦμαι τῶιδ' ἐν αὐλίωι μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖτ' ἀφ' ὧν ἐφερβόμην,
καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τείσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
ὄλοιο—μήπω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
962 γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.|

750

79 (57C) χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί. Soph.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν Φιλοκ.
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;|
ἐγὼ μέν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι·
ὅπου δ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει
κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ χὠ δειλὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμωι.
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκηι, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.|
ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε;| καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν.|
πρός νύν σε πατρός πρός τε μητρός, ὦ τέκνον,
πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπηις μ' οὕτω μόνον,
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἵοις ὁρᾶις
ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργωι θοῦ με. δυσχέρεια μέν,
ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος· L1[O]
ὅμως δὲ τλῆθι· τοῖσι γενναίοισί τοι 𝔹
τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ', ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν,
δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
5 (4C) ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιάς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅποι θέλεις ἄγων,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶιραν, εἰς πρύμνην†, ὅπου
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,
πείσθητι. προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῆις
5 ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου·
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά·
κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
Τραχινίαν τε δειράδ' ἤδ' ἐς εὔροον
Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλωι,
ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκηι. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις
ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς,
αὐτόστολον πλεύσαντά μ' ἐκσῶσαι δόμους.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοὐμὸν ἐν σμικρῶι μέρος 498

400

ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον. 80 (58C)
νῦν δ', ἐς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα.
χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δείν' ὁρᾶν,
χὤταν τις εὖ ζῆι, τηνικαῦτα τὸν βίον
506 σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεὶς λάθηι.|
519 ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῆις,
ὅταν δὲ πλησθῆις τῆς νόσου ξυνουσίαι,
τότ' οὐκέθ' αὑτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆις.|
ἥκιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.|
ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένωι φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χἠ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σῴζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.|
ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμὶν ἐμφανὴς
ἔργωι γενοίμην ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθηις
ἀφ' ὧν διέζων ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
L1[I] οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνον θέαν
𝔹 ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκηι προὔμαθον στέργειν κακά.|
ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους,
✦ χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον.|
Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον, 6 (5C)
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ,
τύχηι δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῶι στόλωι
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι 6
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες,
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν ποεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.|
Soph. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
Φιλοκ. εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ·
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
450 νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.|

ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγὴς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι,
ἔκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσηι.| 826
σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν. 865
κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα κἀνάγει κάρα.|
ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ,
τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν,
ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δή, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
ἵν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξηι ποτέ,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.|
ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον, L1[I]
οἴσουσί σ' οἵδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος, 𝔹
ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.|
αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆι
ὀσμῆι πρὸ τοῦ δέοντος· οὑπὶ νηὶ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.|
ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου.|
θάρσει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.| 894
τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγωι;| 896
οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.|
ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.|
ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.|
οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;|
ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὑτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις δρᾶι τὰ μὴ προσεικότα.|
ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾶις οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.|
αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.|
οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾶις· ἐν οἷς δ' αὐδᾶις, ὀκνῶ.|
ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός, Soph.
κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν;| Φιλοκ.
ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδούς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.| 911 700

κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἐὰν χρεὼν
Soph. ἔκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῶιδε τῶι χρόνωι
Phil. μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι
ἑκόντα μήτ' ἄκοντα μήτε τωι τέχνηι
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἅμα
κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένηι.|
θάρσει προνοίας οὕνεκ'· οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε κἀμοί· ξὺν τύχηι δὲ πρόσφερε.|
ἰδού, δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῶι πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένωι.|
ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶιν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλής, ὅποι ποτὲ
θεὸς δικαιοῖ χὠ στόλος πορσύνεται.|
? ἀλλ' ὄκνος, ὦ παῖ, μὴ ἀτέλεστ' εὖχηι μ' ἔχει·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
784 κηκῖον αἷμα, καί τι προσδοκῶ νέον.
786 παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσει κακά.
788 προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
789 ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆι.
791 ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σοῦ διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
L2[O] 797 ὦ Θάνατε Θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
𝔹 οὕτω κατ' ἦμαρ οὐ δύναι μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῶι Λημνίωι τῶιδ' ἀνακαλουμένωι πυρὶ
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγώ τοί ποτε
✦ τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
803 ἃ νῦν σὺ σώιζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
805 τί φῄς; τί σιγᾶις; ποῦ ποτ' ὤν, τέκνον, κυρεῖς;|
ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.|
ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'· ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾶι καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπηις μόνον.|
θάρσει, μενοῦμεν.| ἦ μενεῖς;| σαφῶς φρόνει.|
οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.|
ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοὔστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.|
ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.| ἐμβάλλω μενεῖν.|
ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε—| ποῖ λέγεις;| ἄνω|
τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;|
μέθες μέθες με.| ποῖ μεθῶ;| μέθες ποτέ.|
οὔ φημ' ἐάσειν.| ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγηις.|
καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.|
ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾶι.|
τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
822 ἕξειν· κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·

81 (59C) φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶι στόλωι
Φοῖνίξ θ' ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι.| Soph.
ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;| Φιλοκ.
οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.|
ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνίξ τε χοἰ ξυνναυβάται
οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;|
ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.|
πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἑτοῖμος; ἦ φόβος τις εἶργέ νιν;|
κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ.|
πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;|
ἦν δή τις—ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγηις δὲ μὴ φώνει μέγα.|
ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.|
μή νύν μ' ἔρηι τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.|
τί φησιν, ὦ παῖ; τί μὲ κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾶι λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;|
οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
ἐς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.|
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῶι
λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πένης.|
ἐγὼ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ. L2[O]
δεῖ δή σ', ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγων 𝔹
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδὲν' ὧν ἀκήκοας.|
ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.| σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.|
σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.| ποιοῦ λέγων.|
λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὥπερ κλύεις,
7 (6C) ὁ Τυδέως παῖς ἥ τ' Ὀδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἦ μὴν ἢ λόγωι
πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
Ὀδυσσέως λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.|
τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνωι
7 τοσῶιδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἦ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;|
ἐγώ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἕλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλοις Ὀδυσσεὺς εἷλε· δέσμιόν τ' ἄγων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν,

καὶ τἀπὶ Τροίαι πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγωι
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τὰ νῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μάλισθ' ἑκούσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῶι θέλοντι μὴ τυχών.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
καὐτῶι παραινῶ κεἴ τινος κήδει πέρι.|
οἴμοι τάλας. ἦ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς 'Αχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὑκείνου πατήρ.|
οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῶιν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.|
οὔκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὔ· θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνωι πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὁθούνεχ' ἵξεται.
ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὁρίζηι τῆς 'Οδυσσέως νεώς.
ἴωμεν· ἤ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.|
οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώιρας ἀνῆι,
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.|
ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγηις κακά.|
οὔκ· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.|
οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῆι κλέψαι τε χἀρπάσαι βίαι.|
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν
ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.|
ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.|
τί τοῦθ' ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔπι;|
φύλλον τί μοι πάρεστιν, ὧι μάλιστ' ἀεὶ
κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ.|
ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾶις λαβεῖν;|
εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τωι λαβεῖν.|
ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;|
ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλ' ἔστ', ἀλλ' ἃ βαστάζω χεροῖν.|
ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;|
σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρηι γενήσεται.|
καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω·

εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μή, πάρες.|
ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δοῦναι κἀξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον·
εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὔτ' ἐκτησάμην.|
οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον·
ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.
χωροῖς ἂν εἴσω.| καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.|
♪♪ λόγωι μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα,| 676
♪♪ ἵν' αὐτος ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,| 691
ἕρπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
λόγου σιωπᾶις κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;| 731
τί δ' ἔστιν;| οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.| 733
μῶν ἄλγος ἴσχεις σῆς παρεστώσης νόσου;|
οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.| 735
τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς;| 737
σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.| 738
τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740
σιγηλός; ἐν κακῶι δέ τωι φαίνηι κυρῶν.|
ἀπόλωλα, τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται,
διέρχεται. δύστηνος, ὢ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ,
ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.
πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσηι βίου.| 749
τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου 751
τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖ;|
οἶσθ', ὦ τέκνον;| τί δ' ἔστιν;| οἶσθ', ὦ παῖ;| τί σοί;|
οὐκ οἶδα.| πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.
δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος.|
δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με.|
τί δῆτα δράσω;| μή με ταρβήσας προδῶις·
ἥκει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνου, πλάνης ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη_.| ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βούληι λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;|
μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἑλὼν
τάδ', ὥσπερ ᾔτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆι
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν,
σῶιζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίηι τόδε· 767

82 (60C) · 8 (7C) · 8

L2[I] 𝔹 ◆ · L2[I] 𝔹

τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη ’στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.|
ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ’ ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.|
ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῇς
σαυτὸν βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.|
οἴμοι, τί δράσω; μήποτ’ ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.|
οὐκ εἶ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ’ ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά. νῦν δ’ ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς, ἔκπλει, τἄμ’ ἐμοὶ μεθεὶς ὅπλα.|
τί δρῶμεν, ἄνδρες;| ὦ κάκιστ’ ἀνδρῶν, τί δρᾶις;
οὐκ εἶ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ’ ἐμοὶ πάλιν;|
οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἆρ’ Ὀδυσσέως κλύω;|
Ὀδυσσέως, σάφ’ ἴσθ’, ἐμοῦ γ’, ὃν εἰσορᾶις.|
οἴμοι· πέπραμαι κἀπόλωλ’· ὅδ’ ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων.|
ἐγώ, σάφ’ ἴσθ’, οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε.|
ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.| τοῦτο μέν,
οὐδ’ ἢν θέληι, δράσει ποτ’. ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ’ αὐτοῖς, ἢ βίαι στελοῦσί σε.|
ἔμ’, ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἵδ’ ἐκ βίας ἄξουσιν;| ἢν μὴ ἕρπηις ἑκών.|
ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ’ ἀνασχετά,
εἴ μ’ οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίαι;|
Ζεύς ἐσθ’, ἵν’ εἰδῆις, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεύς, ὧι δέδοκται ταῦθ’· ὑπηρετῶ δ’ ἐγώ.|
ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.|
οὔκ, ἀλλ’ ἀληθεῖς. ἡ δ’ ὁδὸς πορευτέα.|
οὔ φήμ’.| ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.|
οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ’ ἐξέφυσεν οὐδ’ ἐλευθέρους.|
οὔκ, ἀλλ’ ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ’ ὧν
Τροίαν σ’ ἑλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίαι.|
οὐδέποτέ γ’· οὐδ’ ἢν χρῆι με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως γ’ ἂν ἦι μοι γῆς τόδ’ αἰπεινὸν βάθρον.|
τί δ’ ἐργασείεις;| κρᾶτ’ ἐμὸν τόδ’ αὐτίκα
πέτραι πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.|
ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ ’πὶ τῶιδ’ ἔστω τάδε.|
ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ’ ἐν χρείαι φίλης
νευρᾶς, ὑπ’ ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ’ ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ’ αὖ μ’ ὑπῆλθες, ὥς μ’ ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ’ ἀγνῶτ’ ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ’ ἐμοῦ,
ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν,
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ’ αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ’ ἐγὼ ’παθον.

L1[O]
ℂ

◆

EXCLUDED: 9

435 χοὖτος τεθνηκὼς ἦν· λόγωι δέ σ’ <ἐν> βραχεῖ
895 παπαῖ· τί δῆτ’ <ἂν> δρῶιμ’ ἐγὼ τοὐνθένδε γε;
950 <ἀλλ’> ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ’ ἐν σαυτοῦ γενοῦ.

INCLUDED:

116 θηρατέ’ <οὖν> γίγνοιτ’ ἄν, εἴπερ ὧδ’ ἔχει.
251 οὐδ’ ὄνομ’ <ἄρ> οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος 9

INTERLEAVABLE

language: Greek (tragic trimeters)
copy text: Jebb (OCT 1897)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

Soph.
Φιλοκ.
L1[O]
ℂ

ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
ψυχή νιν ἀφυᾶ τ' ὄντα κοὐ θέλονθ' ὅμως
εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧι με προὐβάλου
ἄφιλον ἐρῆμον ἄπολιν ἐν ζῶσιν νεκρόν.
ὄλοιο· καίτοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὔθ' ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῆι τε κἀνάγκηι ζυγεὶς
ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἑκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φής, κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὃς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεσθ', ὁμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν τοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ', ὦ πατρώια γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι,
τείσασθε τείσασθ' ἀλλὰ τῶι χρόνωι ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτίρετε.
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.|
βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς.|
πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·
χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήιζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι·
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήιζομεν,
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
1062 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σὲ χρῆν ἔχειν.|

ἃ δ' ἠινεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῆις ἔτι
Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.| 1401
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας, 1418
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.
καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῶιδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
πόλισμα πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
ἀρετῆι τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
ἃ δ' ἂν λάβηις σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν·
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
Ζεύς. οὐ γὰρ ηὑσέβεια συνθνήισκει βροτοῖς·
κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.| 1444

Soph. Φιλοκ.

οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
Soph. τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν;
Φιλοκ. ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῶι προσήγορος;
πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
πῶς τῶι πανώλει παιδὶ τῶι Λαερτίου;
οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
δοκῶ προλεύσσειν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτηρ γένηται, τἆλλα παιδεύει κακούς.
καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
ἡμᾶς τ' ἀπείργειν· οἵ γέ σου καθύβρισαν,
πατρὸς γέρας συλῶντες· οἳ τὸν ἄθλιον
Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκηι
Ὀδυσσέως ἔκριναν· εἶτα τοῖσδε σὺ
εἶ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τόδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ', ἅ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρωι μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χοὔτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσηι χάριν,
διπλῆν δὲ πατρός· κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.|
L2[O] λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
ℂ θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλον μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.|
ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν τῶιδε δυστήνωι ποδί;|
◆ πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους κἀποσώσοντας νόσου.|
ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῂς ποτε;|
ἃ σοί τε κἀμοὶ λῶισθ' ὁρῶ τελούμενα.|
καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;|
πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελῶν φίλους;|
λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε;|
σοί που φίλος γ' ὤν· χὠ λόγος τοιόσδε μου.|
πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;|
ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.|
ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.|
οὔκουν ἔγωγε· φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.|
ἐγὼ οὐκ Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με;|
ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα.|
οὐδέποθ', ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.|
τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶιμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾶιστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆις, ἄνευ σωτηρίας.|
1397 ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·

85 (61C) οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;| Soph.
μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δή.| Φιλοκ.
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;|
χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὤν,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.|
ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι,
λειφθήσομαι δὴ κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με;|
ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. ὅσ' ἂν
οὗτος λέγηι σοι, ταῦτά σοι χἠμεῖς φαμέν.|
ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ'. ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτωι δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χοὖτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτωι λάβοι
λώιω τιν' ἡμῖν. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον,
ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς.|
ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ 1218
στείχων ἂν ἦ_ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.|
οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῆι ταχύς;|
λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῶι πρὶν χρόνωι.|
δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;| L2[O]
ἣν σοὶ πιθόμενος τῶι τε σύμπαντι στρατῶι| ℂ
ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὔ σοι πρέπον;|
ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.|
τὸν ποῖον; ὤμοι· μῶν τι βουλεύηι νέον;|
νέον μὲν οὐδέν, τῶι δὲ Ποίαντος τόκωι|
11 (8C) τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.|
παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν|
ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;|
αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκηι λαβὼν ἔχω.|
πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;|
εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.|
τί φῄς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;|
11 δὶς ταὐτὰ βούληι καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;|
ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.|
εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον.|
ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.|
τί φῄς; τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;|
ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.|
σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾶις σοφόν.|
σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά.|
ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.|
καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;| τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.| 1249

στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;|
ξὺν τῶι δικαίωι τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.|
{…}| ἀλλ' οὐδέ τοι σῆι χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.|
οὔ τἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.|
ἔστω τὸ μέλλον.| χεῖρα δεξιὰν ὁρᾶις
κώπης ἐπιψαύουσαν;| ἀλλὰ κἀμέ τοι
ταὐτὸν τόδ' ὄψηι δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι.|
καίτοι σ' ἐάσω· τῶι δὲ σύμπαντι στρατῶι
λέξω τάδ' ἐλθών, ὅς σε τιμωρήσεται.|
ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῆις,
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.|
τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ὤμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;|
θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἥκω φέρων.|
δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.|
οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;|
τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χὤτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθραι.|
ἀλλ' οὔ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
L2[I] ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.| παῦε, μὴ λέξηις πέρα.
© μάτην γὰρ ἂν εἴπηις γε πάντ' εἰρήσεται.|
οὕτω δέδοκται;| καὶ πέρα γ', ἴσθ', ἢ λέγω.|
ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
◆ κυρῶ, πέπαυμαι.| πάντα γὰρ φράσεις μάτην·
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κᾆιτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.| μὴ 'πεύξηι πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.|
πῶς εἶπας; ἆρα δεύτερον δολούμεθα;|
ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.|
ὦ φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.|
τοὔργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.|
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.|
τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως,
Soph. ἐπῃσθόμην;| σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾶις,
Φιλοκ. ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίαι,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέληι.|
ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῆι βέλος.|

86 (62C) ἆ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μὴ φῆις βέλος.|
μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.|
οὐκ ἂν μεθείην.| φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφεῖλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;|
ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοί καλόν.|
ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.|
εἶἑν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοὐκ ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.|
ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον,
ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν
ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.|
ἥσθην πατέρα τὸν ἀμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτόν τέ μ'· ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι,
ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινά.
σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοὔτε σύμβουλον δέχει,
ἐάν τε νουθετῆι τις εὐνοίαι λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. L2[I]
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης, ©
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μήποτ' ἂν τυχεῖν
νόσου βαρείας, ἕως ἂν αὑτὸς ἥλιος
12 (9C) ταύτηι μὲν αἴρηι, τῆιδε δ' αὖ δύνηι πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἑκὼν αὐτὸς μόληις,
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν
νόσου μαλαχθῆις τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆις.
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆιδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
ἀνὴρ παρ' ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς,
12 Ἕλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῆι λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον Soph.
Τροίαν ἑλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.| Φιλοκ.
ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα, κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν;